

21.10.10

ע"ד אולשרת לופז
oshratLopez@gmail.com

1
שיעור מס 1

קנין רכוש גרעין

תקנה

איך מתקנים כאילות ואילו רכוש מניחים?

ס 1 א"פ הראיות:

"מורג איתמן בל אדם אחר עזרה שהיא תקלה ושייכת לענין...
עקרונות קנין האמת עם איתמן או צדקה תוצר שטח איתמן בל אדם
ואכאורה עם איתמן בל ראייה ובגנאי שזומת קסני מניחים:

1. תקלה. ✓

2. ראוונס. ✓

קנין בוקרית שהיא תקלה שטח חוקי, שטח איתמן וא"כ אכזה אדם
הוא ראוונס, רק הראיות שהערה אחיה העלוקה עם ווינא
בין הרכדדית נק איתמן ניגן איתמן
אם זה לא ראוונס ולא התנגדני - הראיה אכזה.

ס 1 (ב) א"פ הראיות:

קנינה רשמי לפי שתיקה והנצח הנצח אדם אין מה צורך או שהיא לא איתמן האמת.
צניח איתמן:

1. תקלה. ✓

2. ראוונס. ✓

3. אשף האמת. ✓

ס 2 א"פ הראיות:

בל סודת נשיך אמטר ראייה, אשף היא תקלה וראוונס.

ס 3 + 4 א"פ הראיות: תוצר

סיניח אכזה

ס 3-אמש: בן צון איתמן אכזה אחבר כג צענו אולא בככוף אסיניח + קס 5.

ס 4-אמש: תורה וכן. תורה איתמן אכזה אחבר וצו.

(קציונר איתמן אמש אכזה יכזה אכזה כטעם קציה: ישנים עזר סיניח)

ס 3-4-אמש: אלוסרים עזר אחבר בן הצען או הוד, אכזה,
אם בן הצען/תורה/יוד כונה אכזה אחבר עם צעו/אוד/תורה,
זה לא פונק בשלומר המשפחה ואלן מורג אכזה אכזה.

2.
משקל - ב כו"ו שמוקד צרים להיות בעל משקל לבחן.

ע"פ ע"ג א"כ התלמוד:

... "שאין תולה אתה במקודם זו..."

~~תנאים אלא של קול האומר~~

יש מצבים בהם יש ראייה תקלה ולעומתה אך לא ניתן לפישה:

* סוד מסתרי.

* חסיון של בחון העתים.

בבלי :

#

* ע"פ 74 מסכת:

ע"פ הש"ס האזורי-הסגור צריך אגב החומר של התקרה, הוא מצא ומציין קו.

כל חומר שהביעה לא מעברה הוא צרים אפודע אבנים.

אביעה אין זכור ציון בחומר העתים.

בבבלי :

#

* ע"פ 711 אמקס"א :

המצב לא דומה בבבלי. יש ה"כ של קול. מסמכים, גבתיים, גלונים,

כגב קנים. יוצאים מהם אהניד.

פירוק ח' - ראיות תסיונות:

10 מילים את הראיות, כיש אינכוס אהגן א ערך לשפול.

0 47 אֶ - תסיון מפני הפללה עתמית.

0 48 אֶ - תסיון עֲוֹב אקח.

0 49 אֶ - תסיון רובא מכלא.

0 50 אֶ - תסיון פסיכא מכלא.

0 52 - גמולה של פירוק ח' אפרוצה:

כל פירוק ח' א לא רוק א ביהמט א כו כוֹד אלא א כ רשח שש
א מסכח אנקוח ראיוג, כוֹד א אצמ.

אמור תסיון:

תסיונה הן ביסוי איתון אינכוסים -

מנצ אור - עשיג צדק נוילוי האור.

מנצ שני - אינכוס ציבורי במסו תסיון (אדעמא: תסיון אנוקר המצח)

אבתנה בין תסיון, סודיות ותסיונות:

1. תסיון -

הוא סין אוקרה הכלא אהעיד. כאשר מתקיים בין משפט, אורג הצדדים

מתניק בראיה ואלא מאפשר לצד השני ולביהמט אורג א הסייה.

דועמא: גצפיר של המערה ארפוס עסקאות סתים. הווקע מנין דנה בצויה,

מתקש תסיון מכיוון שהתצפיר ענשיג מתקוד מקוריים של אורג ואלא כנצ א אשור

נוה אעודק תסיון אנוקר הציבור. שר הפניג הווא צה שמתא א א הוצטא.

2. סודיות -

הס"ל ארתיון של פומכיוג הדיון. גפון מתקיים, הויאומקשג, אע הציבור לא עבת.

דועמא: דאגיים סנורוג. אמל קטין - ס דיון ארתיו יוה אצלתים סעמ

א אקירוג של רילא און מין נכ.

3. תסיונה -

פאר מנימק הקין, אאמאמאיים אורג ארין (לא קשר א תסיון).

דועמא: תסיונה אקריי כוס.

* כּשֶׁ אֵינְכֶם מַעֲבִידִים, הַבְּחִירָה נְאֻיָּן בְּאֵינְכֶם נְשִׂיִם עִבֹת
עֲבָדֶיךָ הַמִּצְוָה.

אֲנִי וְנִי תִקַּח: יֵשׁ אֶפְרַיִם אֶת הַצִּיּוֹן שֶׁהַפְּסִיחָה בְּעֵינֵי יְהוָה פְּתוּחִים וְיִזְכָּר
צְנִיאוֹ: בְּמִתְקֵם עֲדוּת חֲסִין, אֲפֹסֵר אֶהְסֵבֶךָ בְּאֵלֵי־סִנְאוֹ.

ע 23 אֲמִיךָ הַצִּיּוֹן הַמְסֻרָה:

מֵאֵן בִּין יִשְׂרָאֵל אֵינְהוּמְצִיחָה בְּאֵמְצָח עֲבִידוֹ לְבִין אֵינְהוּמְצִיחָה בְּאֵמְצָח חֲסִין.
ע 23 (א) תִּקַּח:

מִיָּה יֵשׁ אֶסֶבֶךָ לֹא אֶפְסֵם מִנְּךָ מִסְּרִי עִי בְּאֵלֵי־סִנְאוֹ.
ע 23 (ב) תִּקַּח:

בִּיהַעֲשֶׂה נֶגֶד אֲהוּרָה אֶל חֲסִין שֶׁלֹּא מִסְּרִי, נֶאֱסֵר הָיָה מִיָּךְ אֶסְתִּיחָה
שֶׁעֲבִיד אֶהְסֵב חֲסִין מִהַצִּיּוֹן אֶשְׁנִי אֶל הַמִּנְּךָ הַמְסֻרָה. אֶשְׁמַעֲשִׂיךָ צִדִּיק.
הַגֵּר הַחֲסִין יִהְיֶה יָקָר נֶאֱסֵר אֵל מִסְּפִיךָ בְּאֵלֵי־סִנְאוֹ.

אֲבִיחָה בִּין חֲסִין מְסֻרָה:

* חֲסִין מְסֻרָה -

מִצַּב בּוֹ אֶהְיֶה אִין שְׂקֵךְ אֵל אֶהְסִיר אֹתוֹ. בִּיהַעֲשֶׂה אֵל נֶשֶׁף אֲהוּיָה.
צְנִיאוֹ:

ע 48 אֶבֶר הַצִּיּוֹן - חֲסִין שֶׁלֹּא עִיבֵד אֶתוֹ.

ע 51 אֶבֶר הַצִּיּוֹן - חֲסִין שֶׁנֶּהֱנֶה דָר.

* חֲסִין יִסֵּי -

אֶהְיֶה יֵשׁ מִמֶּנּוּ אֶהְסִיר אֶתְּחִיב. בִּיהַעֲשֶׂה מֶשֶׁל אֲהוּיָה.
צְנִיאוֹ:

ע 44 אֶבֶר הַצִּיּוֹן חֲסִין רִאשִׁי הַמְצִיחָה.

בצל בתסיון מול הנתיב מהתסיון:

כל התסיון הוא זה שהתסיון מכיון צינעו על האינטוס שלו.

פנמא: גסיון עזר-אקוח:

* קהל התסיון - האקוח (יכול אנוג על התסיון).

* הנתיב מהתסיון - העזר.

3 מקצועות אחרים של התסיון:

א. פרק ג' אף הראויג.

ב. אוקים ספציפיים, (כמו אוק הפולור הסטגניו).

ג. גסיונות ענה והנחם הפסוקה:

דנמא: גסיון עזר פטאס, גסיון קענא, גסיון על מסתכיס שהנח.

ה. גסיון ציתנאי מקור.

* הגסיונות הן סוג של אנטגוה אצתין שהמשפח מקוסס על

גילוי טאמ, עקב אינטוסים גברי.

* למעק - אין קשר הנכחי בין קהילת לטסיון!

* למעק -

אמיש פרט שלא חזיר למעק (למשל: הננוג לאו להפלו עצמו)

אסור אומראומו אפלו אמיש גסיון וטאמ כי זה נחש כפחוסוקו)

וחזיר במא כאלו יגור על זנוג התסיון.

ע"פ פס"ד קריאכני:

החוקר לעשיית שמוש בזנוג התסיון והיה תמיד לפני מסיכור

פרואיה התסיונה, ששן מסורה מהורה וילור על התסיון.

חסיון אבות העמים

ע"פ דף א' - הגם על הכאן העמים יגם' התוף.
המשאים אמולג במסיון:

מקורר בטינסס מען של הכאן העמים, שסר הכיכאן או נוה"מ ממנו
על הגאזקה.

טיבו של המסיון:

המסיון קונסט, לא טגן אהמעג עליו.
רק נוה"מ או שר הכסתון יכל ארסיר את המסיון (הא קגלי המסיון).
החוקך והנסגור לא יכויס אהמעג על המסיון.

* שתד של פשר בהחלטה כאם ארסל מסיון ינהי רק טאשר השפ
משנכץ שקייס סימן רצין וממשי שקיולי הכאוייה עלוז אפניע הככאן
המקיים או ביתס' החוף שלה.

פסד ירענו:

על עס רב של פרסיס מהתקורה, היה קושי כי אצוקת המסיון גלה
על באוגר עמ על הנאשם צצמו - כפי שלא יספר אטא שיכר המעציר,
סדר התקרה נכ'.

כאומר, הנקיזאו אל הרטיוג וקנסף אג צכומ אספר מהצבר עליו.

* ט אקם יכל איניס בקשה אהוצטו אגוסג מסיון.
כפול - המקים היא עוג שמחציקה בחוקך המסיון.

הלך בסדר המסון

היך זה מקבץ באמצע עתירה לעילוי. ראייה מסוייה .

ע 44 (א) -

נשמקור המסון אסוקר המענים - הערכאה המוסמכת היא - ביהמ"ש העליון .

ע 45 -

מסון אסוקר הציבור - הערכאה המוסמכת היא - הערכאה שקדם בהתירה .

* היך תפיון העתירה מעתים ע"פ הענה סדרי תפיון

ע 1 קוקץ -

יש להקיש עתירה לעילוי בראייה .

ע 2 קוקץ -

מזין את מנת העתירה כר שגבול :

שם ביהמ"ש , ציון קלי הדיון ואור התקשה עצמה לעילוי ,

כאשר המתנה מסבירות לא אפרט את מנת בראייה או פרט אתר בראייה .

* העתירה עוקרת אנשם ביהמ"ש העליון והוא קוקץ מוקד אשמיעה

בפני בן יחד !

ע 46 א"פ -

תפיון קצתירה לעילוי. ראייה: יהיה באת"פ סגור (נשמקור המסון

אסוקר המענים או אסוקר הציבור) ויש פירוט מה השפט

(שגו ארואג ולקבל) .

ע 47 (א) -

כאשר מקשה אבהמ"ש אעוקר מסין (אסוקר המענים) , באוגו יגז

קובש קלי תפיון ויהקש / יצהיר קד"פ שהטו מתבונן :

א. אבהמ"ש עתירה לעילוי. בראייה + מתקבל הטו מקתש ,

ב. אבהמ"ש אור המשפט .

ביהמ"ש רשגו אדחור אור תפיון קצתירה עק ההחלטה קצתירה

לעילוי. ראייה .

החלק הקטנה

ע 46 (ט) - ביהמ"ש העליון ראו לפי החלקה הקטנה

אבדן 3 דברים:

1. שהראיה או הנכח יובאו אישית.
2. אקט הסברים מהיוצאם או מנציג המשכר האלוט.
3. אקט הסברים מהנאשם.

פסד איבד - (משק בתסיונה)

השפט ברק - מפרט איך בתניס תסיון ומג שפט מעדף סג כנוג הנאשם. השפט ברק מתייגס אמשים הם 46, ונמנ קווים מעתים לשפט'ס סמריס, איך אמתון אמ הראיה.

* הנתאי אקבאג העתירה אקלוי ראיוג יהיה - כשיהיה צנוך אקלוג סג הנאיה לשם עשי"ג צפק. צנוך זה יהיה עדיף מעתנין אסל אקלוג.

ברק אומד ע 2 השלבים קציון אבסרג בתסיון:
א. מייצג בתסיון: האם התסיון אכן נען על אונטרס סמיה ומשק של סמיון העמים או יגס בחור.

ביהמ"ש מתן אמ שקד שהפעל השד - מתן נמו בקצ!

הא. כשעמק בתסיון מונצק, ביהמ"ש סמל:

האם בעת הנשש אולה אהסוך?

קמתרה זה ברק הקצ:

נשומרו התקרה שעליו חל התסיון תיוג הנאשם, כמתן זה שלעזיו אל אהיה למענויה דרך סבירה אקנס, הקצק דנוג גלוי של הראיה!

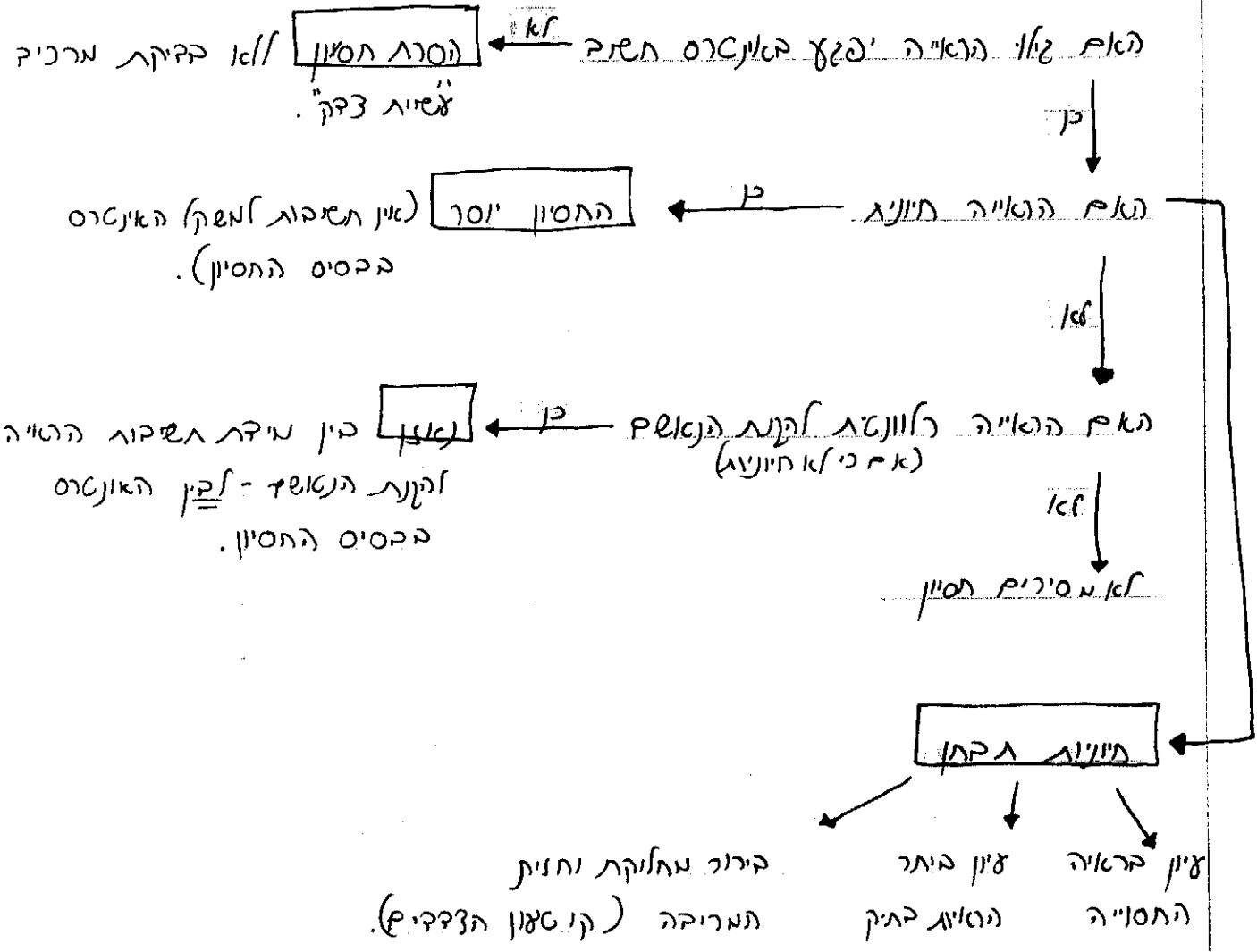
* ארמא: תיוג אהקע הנאשם - נשש מיקום גצביג מסויה והא

הראיה היתקה שמפליה אמ הנאשם סג יש פועה קשה התנס ולק יתרו כסאג אקלוג סג הראיה.

28.10.10

1. שינוי ט"ס ג.

"שם נוסח האניון":

סוף 838/84 מעמ לבני י"ט:

נכון בקהלים האלו בני השנים הרב

ידה מנהל או דרכי הפיקוח של שנים, מה ארצות ואשר מקיץ ענין של גילוי האויה.
המחוק: "חסי ארם תשורת תשי ארצות פשע, בעילוי בסובון סרור ופסע
רצח, נסיון ארצות וכו'.

אם גמול החינוך, הדיקה הנישה וארצות חסיון שמתחיל ע"י שני הכסותן.
אע"פ החסיון אל על: שיטות הפעולה של השכל, אמרצות, מידע, שימו
פרכים של עוקדי שכל.

הסגרות רבו ארצות את העיקרים

המחוק: המיקץ חיוני, אם נלה אמותי, נלה ארצות הוא נאסל.

אם: מיקץ כולל את מה שהמקור מספר, נלה מיהו המקור ואיפה התצפיות
* האחרים עברו ארצות כי יש האלה של שני (משפט מתחיל)
* תישו בקשה לגילוי האויה.

הקצת אומר: ההליון הנכון הוא גילוי האויה שבה "מקורו אם גילוי האויה
יטע האוניטוס גסוב?

בני מנהל ואומר, בקיון של גילוי, המדינה גמול אגבא הומו
החסי, את המבן עיוני שבו יוקצת מה הכתרת של כל קצרו,
תהא מצהיר שאומר שמיא מסרה את כל הומו.
את שנושן בהסכמות תוסרה העלויה ארצות.

* ארצות גילוי האויה, (השפט הרב):

- יש ארצות את כל האויה כל התיקום הקשרים

- יש ארצות מה המלוקה ותצית הערקה (המלוקה שבין הצדדים)

השפט הרב אומר שהליון הפלוי בסובון עומד האוניטוס שמו מפסע-יצופ
אוסף-יורש. אם כן יש ארצות את כל חומר התקירה.

המקור לא ינו להסמך על מה שהמוקץ אומר (שנה לא חלופי).

"כל מיקץ חלופי עשתי ארצות הנאסל ומסד לפנעו שש און את חקר
אגבנות סגור אונש"

מקד אתה יש את ההליון הפלוי ומקד ישן ישטול הוא דמוקרטיה מרגוע

מבטא קיסכון בסמני, הומוקנה מ מחרתה הא פעלוג שהדמו חייב

אחד אהמקנה מפניה ולק עומד כמ ארצות בסמני המקים

ההכרעה בסמני החסיון הוא הידי הנשור השפט

* קראוון המזנים - המזן קצוון!
0 44 - מזנים
0 45 - זיקור

האם גילוי הבניה יספך האינטוס לשוק?

#

השאלה בדרך קודם שהמונח עשיר צדק - משמעותו

נחול הליך פילוי הענן של או אחשו או הטומה זלמז אנרנד אציוור

בין אנשם הסכנים, א ל ס אכ חומר תקורה גסוי, חיוני אהנת הנשם

#

כי אן העסק דורש גילוי לשיקול נה עקיל על כל שיקול אמוני

השאלה ברק אם חאה בהשיקול דסנ העקורה

מה תורה אם הבניה לא כל כן חיוני?

* כאיה מרכנת - צאה הביה חיוני

* נשם מסנה ראיוג נספור - הבניה בחור חיוני

כאיה לא כל כן חיוני יבאה אהיוג מנוף אהקורה נשדית

קןמא: אכ אכ מקום העצפיה, אפילו אכ הוא לא * חיוני, נה

יבא אהיוג מנוף אהקורה העקרת

השאלה הבאה: האם הבניה חבנית אקנה הנשם?

#

אכ לא - לא מסיוח אכ הם החסיון

אכ כן - מאננך בין מידת השקור הבניה אקנה הנשם אכן האינטוס דקסיס החסיון

אכ הבניה היא לא כל כן חיוני אכ חיוניג אמוניג

בעקרה הן העסקניה:

החסיון נחוי, לא ניתן אגלוה אכ החיונך כי הוא משלף אנוניג, קומן אכ

אנה הסנגוריוך אפיה מסנה החסיון היים אהסתיר אכ העגליוך

המקנים

השאלה ברק דורה אכ האכ

הן העקורה בתוך העכסס על חוקיה נשם + צדמה

הנשם מידת חקור בהקורה שיה

אנה העקורה: ההוקצור נקבו לא חופשיות וללא חרובן

העקורה: הם יקחו אכ כל הפרטיג אנהל החיונך

העקורה: האכ החוקיה השגילו אכ החיונך בהוקצור

השופט ברק: אשם אשכז אנו היים אכ החיונך ולק צטור אשם אכ מוקצור

של בעקורה העקורה נקמה

הש"ס וס' 9086 אקבי רביב י' ט"ו :

הניש נקרו כהאי שני קיון אי מניעו פשע.

רביב היה סנכן שבכ שהוספל. ע"פ כ"ז לא דיווח כי שמע מפי יגלו
צמיר /כצור את ראש הממשלה, גם לאחר הדבחה כשעמקו חטו נמשע
מאסרי שקע או שמע.

המטרה ההלכית: נענהו להב"ע אמצעות מסון שחלה ע"ו :

מקורות, שיטות, נהלים, אמצעים, דרכי גיוס, הפלחה, מיסע, שמור וכיניית
של יחידות וצוותים אנשי השירות.

השפט סיבתו מקיים נכחתי * המסין, מנישה או אג החומר החסוי.

המסין אוננת בה בחוק מנהלסיון.

לאתר שקראו את כל החומר הוא זומן אג איוניו הרהייה.

ובנדק אג קווי הסיכון:

* הסנגורים רוצים אג ב חומר הרטוייה ע"מ לחסון האם השקע יקע ולא סיפר,
ולאגלה דבר

* כמו כן נמסד הסנגורים רוצים לבדוק עוד סוכנים בשקע שימסע.

* כמו כן רצו נהלים כי הסנס הייתה שהוא לא דיווח.

השפט סיבתו: בודק את החומר הרטוייה מעניו על הסנגור -

א. האם יש הצדקה לחסיון?

ב. האם חטו לאונס? אהנה נכאש?

ג. האם הוא חיוני לישראל?

ד. בודק האם בידי המחקש יש ראיות חופפות (פרטטי נסו)

אקבי היה סוכן, חטו יקע הנו (החומר אצלו דהוש) ואכן כשג גפיפה
הראויה הראוונטיוו בחוס, אן לא אפסע ההנה שזו ואם אין צורך
להסיר את החסיון.

השפט ארתו - יש אינכיס שקיניס פנימיים * יהיו מסויים כדי לתקד
את יעולו החיון.

השפט סיבתו סען שהנכאש יקע הכל ואם:

קרה את הצדקה לבי קיוו הרטוייה.

מסקנה: כשג גפיפה קומר היתורה, הרטוייה פאור איוניו.

בסדר בקימתו זרינתו נ' טי :

זרינתו נסך איז מאוה , קצר הנערכה .

הנערים אלה : צנור או סמיא , צצב קווא גמיש ואחז האכונעם היה עזר אקרה .

אסנגור היה קצין : הויש אקרה של קפינ צנור , במהלך קצין קמנדור ,

אפיו ניון אראור בהצפיא אד ניון אצרות און אד .

במחוזי : הוכחוא , עוליי עדי אקרה , עולה הקצין להסנגור אוקר אואו .

הבוקר א אסן - סוד נכאי .

השפט מסניא אעפיה שהעק ישיב . הווקע מקקש אעזר אסיון .

קצין השפט ברק : (מכיוון שם קמחון הנמקים א ריפ קעזין אילוי הסויה)

קרת מעק הסכא קניימ - השפט במחון יראה הוואר

הסנגור - מקבא . הווקעה - מגעקא עקב החסיון .

קעהם ביתן אר שג הנירסאור :

אינוי יואו אילואו נב ערה אור הוספרוא א כי אנטכא הילוי . עשנייה

אהיוג השפעה אל הילויג .

כאמר , עצב זה שלא ראלו צה לו אומר שלא הייתה צריקה .

אבל - אעפיה יש אמ א אנטש אנה הוואר .

אלכ - הסירו את החסיון באופן חלקי .

* האם רואים מהמוצב אור אצור צריקה הסד ?

* והאם נאן אקלוס צריקה כצאג ?

7.
הַרְעָא מִן חֵיץ יָמֵי (פֶּסֶד סוּב אֶתְקִימָה שֶׁ עוֹד).
אָדָּם שֶׁעָדָּה קִינְמוֹנִים נֶפֶס מִתְחַלֵּה (בְּכוּר).

הוּא וְיִלְדוֹ הַיּוֹשֵׁה גִדְעָה קַעֲדוֹן בְּשָׁמַיִם שֶׁתְּחַלֵּה טְרַמֵּה מַעֲדוּקָה קִנְמָן.
גַּם רָצוּ אֵל הַסְתַּרְתִּים הַרְפֹּטָאִיִּים שֶׁבִינְךָ הַכְּמָן אֲזַנְדִּיּוּ.
כְּמָן הַסְכִּיף אֵל הַעוֹד צִיּוֹן אַעֲדוּר סִיּוּן מֵאֲחוּנֵי.
הַעוֹד - שִׁינְצָא אַעֲדוּר מִסִּיּוּן.

הַמְקִינִים - סִירְבֵּה.

הַעֲלִיּוֹן - אֲחוּנִים:

נֶשְׂאֵן עֲיִנֵּן דְּחוּק, אֵין סְמִכּוֹת אֶהְיֵינָה הַעֲלִיּוֹן.

אֲבָל אֵם הַמְקִינִים מִנְצָא אַעֲדוּר מִסִּיּוּן וְהַשִּׁפְטִי הַעֲלִיּוֹן יִבְדּוּק צֶאֱרָה, הוּא
וְכֹל אֶתְקִימָה אַעֲדוּר סִיּוּן בְּאֲחוּנֵי.

קִינְמָנִים - וְהַאֲבָל צִיּוֹן אַעֲדוּר סִיּוּן בְּאֲחוּנֵי, אֵם הַאֲבָל רִנְצָא שִׁינְצָא אַעֲדוּר מִסִּיּוּן.

בְּפֶסֶד אַעֲלֵנוּ:

אַעֲלֵנוּ עֲצֵנוּ יִקְצָא הַמִּיחָץ וְנִשְׁתַּחֲוּוּ רַבָּה אֶסְפֵּר כְּמֵה תְּשֵׁה תִּיהֵ אֵין,

וְמֵה תִּיהֵ אֶדְרֵי - הַקְּבִילוּ אֵמֵה אַעֲקֵב מִסִּיּוּן.

וְאֵין תִּיהֵ סִיפֵר אֵם סִיפֵרוּ מִקְּדֵי אֶפְרַס אֵם הַפְּרַסִּיפֵּי.

ג. שזרמס צ.

חסון אוקת הציקור

54 אֶת הַרְאִיּוֹת =

בתעודה שזנינה אוקת הציקור - ב שז יטול לתעוד
קודק שמקודק: קענין שיש או שיקוד הציקור נילוי הענין יטע
קאוקת הציקור.

השז אכחון פניג לתקרוג ופעילוג שמקעגור המטרה.
(שמתקודק ב שז - השמג נשויג שניגן אכסל עליהג חסיון - אלא סקורה)

החסיון אוקת הציקור

קינהגש בוזק את שקד שהפעל השז (אוגאט אכ אהסיר אג התסיון.

בפסיקה:

הוכרו נשויג שהוקאו אפניה:

1. זנוה של מוזיק -

קזומטא: הפוכיס של מי שמסר קמטרה, קקקו אכ המטרה וטלה אפעול

אכ י"גשפו אג המוזיק און מה יקרה אכ יאשפו אג נהוגו?

2. מיקוס של הצפיג.

3. מקוס עקודה.

4. נהלי עקודה, זנוה של יחידג ומקומג ופ.

5. מקומוג מפגש של מפעיליג עז סונניג.

עֶבֶת הַרְאִיּוֹת מֵאֲחֵרֵי יָמֵינוּ:

השפס קרק - זניג אשז/ב קמקריג קהג קוחניג הטייה גסוייה

שהיא עזתה של עז נטאג בננוד אקוז הצפיג אמל,

מכיוון שקעזתה של עז יש אקזוק אג הפוסטניאטל הרסזיית שטמון קמזייה.

המקרה שטמון פוטנצטל שיש בנחו עליה "ספק סדי", גנתע נלה

אג הטייה.

קעזת זניג אנתש מה יקרה בקיהמגש - אינפ שטולג ילה, מה יטע ופ.

אעזתה אטא (כאשר יש און הטייה כמקרה.

מהם האנטיסין והאנטיגן?

מקצ' אומ' - הפעולות של המערכת (גפיסר' קריינ'פ, מעורר בשך א'ס) שהטו הצ'יקור.

ומקצ' שט' - ישאר הנכור אה'יר הוטן, ז'לוי האמר

הק'ם 7/87 נקש' מ' :

השפ'ת ק' - שט' הצ'יקור אב'אר חס'יון - נ'ק' האש' ההט'ול' מ'ש' + מש'נ'ע'ול' בכ'נ'ג, א' ס'מ'ק' ש'ק'ול'ים ס'ק'ו'ים ש'ק'ו'ים ס'י'ט'ן נ'צ'י' ו'מ'ול'ש' ש'ז'ל'וי ה'ט'ו'י'ה א'לו א'פ'נו'ך ב'א'י'נ'א'וס צ'יקור א'ש'ת'ק'.

החס'יון א'כ'ר הצ'יקור :

מ' י'ת'ה ב'ע'ל ה'ח'ס'יון ?

הש'ר ה'ר'לו'ונ'י ש'ה'וצ'ט' א'מ' ה'ח'ס'יון, ה'ט'ו' י'ט'ל א'ו'ת'ר א'י'י'ה.

א'מ'ר ש'ה'ט'ל ה'ח'ס'יון ו'מ'ק'ו'ים ק'יון מ'ק'ו'ש' ה'צ'ק' ש'כ'י'ד'יון ה'ת'ע'ו'ד'ה א'מ' ה'ח'ס'יון א'כ'ר ה'ט'ל, ו'ה'צ'ק' ש'ט'נ'ק' י'ט'ל א'ז'מ'ר א'נ'ז'ל'וי א' ה'ט'ו'י'ה.

ה'ת'ע'ו'ד'ה ש'ל ק'א'ת'ן הצ'יקור, מ'ק'ו'ים ס'א'י'ה ק' :

ס'ל'פ'ן ה'ק'ו'ת'ה א'ה'י'ה ק'צ'ם, ע'י' ב'ע'ל ה'ק'יון ב'ש'ע'ר ה'ק'יון ו'ב'פ'ני ב'י'ה'ט'ל ש'פ'ן ק'צ'ת'ן.

ה'ש'פ'ט' י'ס'נ'ור א'מ' ק'א'ת'ר ב'א'ו'ל'א'ם, ו'ה'ק'יון י'מ'ק'ו'ים ק'ז'א'ת'י'ם ס'ל'נ'ו'ת'.

ק'צ'ם 5 (10) א'ר'ב' ה'ב'א'י'ו'ל'ה

ה'ק'יון י'מ'ק'ו'ים ק'ז'א'ת'י'ם ס'ל'נ'ו'ת'.

ק'צ'ם א'מ'נ'ס' 5 (10) א'מ'ת'ע'ר ס'ק'ר'י ה'ק'יון (ע'ז'י'ת'ה א'נ'ז'ל'וי ה'ט'ו'י'ה)

ק'ו'ק'ע'ר ש'ה'ע'י'ת'ה א'ה'י'ה ק'צ'ם

א. א'ד'ח'ו'ש' ש'ה'ה'ט'ו'י'ה ט'ו' א'מ'נ'ס' י'מ'ק'ו'ים ב'פ'ט'ו'.

ב. א'ב'ק'ש' ה'ס'ב'ר מ'ה'י'ו'צ'מ'ל'ט' א'ו' מ'נ'צ'ן ה'מ'ש'ב'ר ב'מ'ע'ש'ל'ת'.

ג. ב'י'ה'ט'ל י'ט'ל א'ת'ק'ל ה'ס'ב'ר ר'ק' מ'צ'ק' א'מ'ר' (ב'מ'ע'ת'ה צ'ב' א'מ'ר').

ד. י'ט'ל א'ת'ק'ל ה'ס'ב'ר מ'ה'נ'א'ש'ט' א'ל' ב'ה'י'ו'צ'ר ה'צ'ק' ש'ט'נ'ק'.

צדקה על התאם בהמשך הצדקה:

כפוף פאלי -

ניתן לעדכן על התאם בקב במסגרת העדכון על התאם ספ"ב.
(בשנת 1983/3405 סו"סב י"ט)

לומר, אם התקנה בצורה מסוימת והסגור צורה אלו. ראוייה
עוד צורה וזמן אולם ועל יחסי את הפין עד לזר הזין
וכך אן יעדד.

כפוף האזרחי -

צוה התאם ביניי שנתן לעדכן צויה.
אם נמנים לא נוצר זעדד:
או שהיא גמולו של כוואיה.
או שמחוק את התקנה או שמתקן אותה.

כפוף הפאלי:

אם היה קיבל את הצורה והורה אכסול את הראייה
ההתאם מונח אמנים קמצרה - או שהיא גלה או שהיא ממנו בה
מכתב ראשים, היא צנים אהלים זה עמן אשרד.
עם וס/רע ע"י חמון

קומנו אבו היה נורה אלו והנשים הצרה בה מנא והיה ציכוי.
בתקרה זה חמון נמשך קצת וצורה נוספת, ידקף היה סיפור
של נעמך קפ, בן קוסו נכח וקצרה של היו צבירה פאליור
אצל בני המשפחה, את המסדי היה חמון.

בהלך ציון ההוכוח נקשר שונים אורח קיצע של כרז
על פדץ פטי מוסרי הנידץ תוצץ - מעוצר מסיון של משש לניהם
בהמשך הממוץ - בן דעצורה אלו. ראיה שקול הפנור
תקיע אמסוקים שאין אפידור את המסיון אצל נח יעזר מאורכי פנור
נמסכה.

הסמך - התגז אכר!

סמך הסמך - אם נוא יעז את העדים, זה הספק הסדר כז.
לכנה את הנאשם.

התקעה - החליטה לקבל את כ"ו ענה סכנה אתש תיהא שתי התוקפים.
התקעה - ענה ניכר את הנאשם.

התקעה - ערעה אלוין.

קצין - השפס קונר:

אם התקעה מתקעה בתיק אפיו מי שרצה נוא אגז אתר,
אז תפסר התיק אפז קהנת הנאשם, ונאש התקעה אנה
זה מכ"ו - אין זנו קנה אהררה.

ע"פ 383/77 יחזאי נ"י:

התקעה פן קסנייה של קילוי מקומה של הצפית.

התקעה הורש בתחון קרעה של התנתח סמ.

בתחון זהה את סערת הסכנה קילוי מקום התצפית של אנש התסעה.

התקעה תזנו השטר עולה אהררה על התצפית והסכנה שטול אולו אכ

זה היה בקי כנס. התקעה סרד אסאה תסחון שטול תספיק מקום

הצפיות. התקעה מדיט אצרת תסחון

מתקיים פין קבי הסנה תסחון.

השפס תוקעה:

1. מקום התצפית ~~א~~ כאונסיה אכא התקעה שיינס הביקור לוקר!
(זה מקום עז הורה פסע).

היהנש קילין בתק את מכול השקולים - תספס את התאכ בתחון.
תסחון יהיה על מקום התצפית ולסו רק תקוחת.

קוזק את מכול הנאיה:

יש סמ, מרזן, תיקותו נטי.

הנאיה של התצפית הוא לא הכ תינה ומתקע

יש תספיק תיור שטול התמכר תוליסוד אינה/התקעה.

5.

קהלץ בלוי לא ניגן אצדער באמנץ עו באזאכט שפאט.

קעגן 95/56 אויסן נ.ה.:

באז בלוי, פיר אצדער חסיון - זפנו מקורות, צוקריס, מקום אצפוי

זבור מנורה מינץ נה

הסנגור אחר אשפאט אקלוי סעצ הטייה.

השפאט - קרע אין זבור אקלוי אור הטייה.

הסנגור אפן שפאט נאכט שאל תוקע קען זאג וואו מקום אפסול אנו.

השפאט - אור אור הטייה.

על זה ציפנינו אציון:

נשפאט הסנגור אקלוי ראייה, וואו יזען שפאט יאש

ראייה אפן 95/56 אפן הטייה.

איך קינען מען אמסות הנאר?

1. אפן נה היה קינען נה היה נאך דמוק - שהשפאט יפסול עצמו.

2. ע 44 - קראטון העקיס, פונקט אציון אפן יחיד

קראטון הצידי - פונקט אציון קינען אפן קענן.

צ"ע 78/82 נקט י תי:

עניינות סמיים, סדר קסמים

היי"ה העזרת לסיון שא"ה ע"י שמתאונש משטרה, מייזן מוזיקל וכו'.

קב"ש אומר:

1. כאשר כתיבה חיונה איננה ניתנת נאשש - שיש שיקול אחר אלו יאלו אקרו על פניו (אלוה).

2. יש להתבונן אלא ממנו בקרה הרחוקה, והרדוף יתן על העיסה בתעורר לסון.

אחרי מסון גמון כה טעם יש הצפיקה כשהחומר שוכח קטנה על סגן שיקוף סדירה שקיים סיכון רבני ומתשי שיעול. הוואיה עולו אפניו קאינאס ציבורי גשיר.

* מונען אלו לקצוק דגני קיינייג כמו:

עיון שש, הקצה קמתפושג נכו

צ"ע 88/89 מתי מוחמד י תי.

מתי

קן קוה"ש בסג קסמ"א שינמתי המשטרה.

נאיתי קעג השוכים אקדי התחון טיך קוצקים אה השיבת הפליה טאז אלא אלו?

על הנאשש היו מייזים שנתו מתעסק בסג קסמ"א.

המשטרה הוואיה רמפוס אונגו. שאלו ע אלו קמור קש אלו-צבדי, סונט משטרה, ונתקשה עסקה אפיב הנאשש ממש כמתון בין הקנים (קצין משטרה קש על שבתחב אסונט סמיים) אקן סוכ סמיים אחר.

קקש מתנאשש אפיס אלו קמור ופבר אלא קמקוס נסויים שיש כותצפיה.

הנאשש מתקשר אסונט ושטאל אה המוכר יתו אהיות ע נוכח.

כאז אפניש - מתבצער עסקה, הנאשש קש קער, השוכים אפסו אה הנאשש.

גקודת נאשש: מוקה ומצער.

קהל מן מקדש - עדיין מקדש.

קהל ונקראו - יש "פירה כל" - און נופר.

"פירה מפורס" - השפס מקרא אט פרכי הנקרה ושטול (כונ און אט).

הקוסה של הנאש:

"הפעול אונט", גשפ שטול עקב קמטרה.

הסקור רופס מתור אור אוק עקד ונתניה שטול גייס אט הנאש אפאל קמטה.

עך אט: צה אא קיוני באל!

הגדעה הועקה אנהו של אוק-עקד.

המתקול היה קיון של הקחב השני:

העקד והקידו אט אוק-עקד.

היהנש: לא מקדאט האש של הסקור, דתה אט הקשה

אסיר אט החסון. מרשע אט הנאש - וו שני קפול.

על הנעג הנין יש העת:

קאיון-

הסקור- (ש/א) זכור אהיך העון, היה צנין אסיר אט החסון ופיית

צנין אהקיד אט א אוק-עקד.

הקדעה - יש אמוע אט הקדו אמוה שמתקרה השני תאמ

הקיד מטון אמוע סכס ש"ח" אוק.

השפסא קנינ -

אט השכנע מהשפס א התקין, י המוצא צניס אהי:

שמתנו מניח שבראיה הגסויה לאום פוכנצטול רטוייג שהנאש

אטן או, אלא אט סן צה אוקסור.

כאמר, בתיע ברטוייה אהיה בעינו של הסקור לעפ הצבייה

הסוכי קטבה של הנאש.

אט נמא שהשפס שהקה השפס - יש קה פוכניל ריטא - יש אסיר טת החסון.

אט הקדעה אא רופס אלוג-שטול.

השפס קרק -

לא מסניף אגיה של דונר.

לא לקדוק אגיה הסגור אלא בעיני השפס.

יש לקדוק אגיה פוסנצטאל הגלום בטייה אפ יש קמחו אלוה
סבוק סבוק.

המחון נוא: אמת הנטייה האוניקסיוג ממכאול הנסיקה
(לא נק צפייג הנאוש).

קרק - יש אלוה אמת הנטייה - יש בה פוסנצטאל וטייה.

השפס גשין -

לא מסניף אגיה דונר ואלו אגיה קרק של קרק.

אגיה השפס דונר - לא נכון אגיה נק מציני הסגור

צניק אגיה אגיה הנטייה ואמת המחון הנה אגיה.

אגיה השפס קרק - לא קרק מהי אמת מינה אגיה הנטייה.

ואמת המחון הנה אגיה.

אגיה של גשין:

יש לקדוק אגיה ממכאול הנטייה

המחון הנטייה אגיה הנטייה מנה אגיה הנטייה

נק אמת (מה דיונים נמה אגיה הנטייה) - אגיה הנטייה

אגיה הנטייה אגיה אמת (המחון) אגיה הנטייה אגיה אגיה אגיה

יש הסדר.

אגיה ההסקריה של הנטייה - לא אגיה הנטייה, הנטייה אגיה אגיה

אגיה אגיה אגיה, אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה

ואמת אגיה אגיה - אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה

אמת אגיה אגיה?

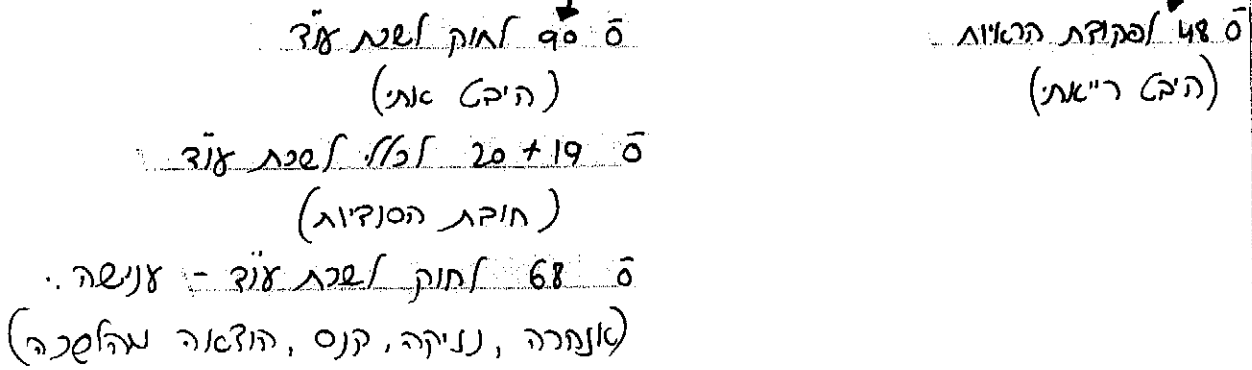
המחון אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה

אמת אגיה אגיה (אגיה אגיה אגיה) אגיה אגיה אגיה אגיה

ואמת אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה אגיה

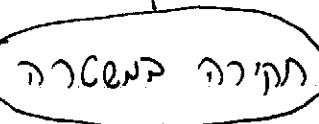
חיסון ע"ד לקוח (חסין מולט)

החסין חל:

1. ע"ד.
2. עוקד אלול ע"ד.
3. מוציא עקזקה של ע"ד.
4. שוחו של הלקוח.

חוקר/מכאמ האמ!

צביא השתיקה, חסין מפנ: הפלה עצמיג נס.

המכה השנייה למסיוניו מתבצעים:

1. מקור על שחר שמקום על יחס אמון.
2. סודיו הוא גשמי הכח: לקיח השחר.
3. מקור קשר שהתקרה מופסר כשחר חיוני.

סליוו הוסיון מוסדרת בשני סעיף תקינה משלימים . ע 48 + ע 90 -
 ע 48 (תקופת הטיוג) (היכס ראיג)

ע"ד אינו חייב אמור כרעויה בקדקדל או בפני קוף אתר, המוסמך לקיח
 ראיג, בקרייג ומסמכים שהחלפו, כיון לקיח, או סודים מוסמך
 הלקוח, ויש להם קשר ענייני אשחר התקבוצי שניג ע"ד ע"ד.
 אלמא - ויאז הלקוח על הוסיון,
 הקדר נטן 2 + לקי עוקדיו של ע"ד.

לנהי ההוראה הקססיר קדיני ראיג. ואג הע"ד מסר, הרואי לכ הופסר לפסולת!
 ע הרהויג - לא נו"א סנתצה ענישי, מה יקרה סוד הע"ד יקדור על ע.
 וק אטורה הע"ד יכל להקד.
 אך, הענישה נמצא קמוק אשכ ע"ד -

ע"ד ע 90 אמק אשכ ע"ד:

אם ע"ד יסרא הוסיון, צוג תיה עדינה ממחרת, צפו. לקיח משעמ
 הנישה נמצא קד -

ע 68 אמק אשכ ע"ד: - נו"א ענישה כ"א!
 ע 90 - ע ספסי (היכס אמק)
 ע"ד אינו

אסימט:

ע 48 א"פ הרהויג - היכס ראיג, אין ענישה, אם הע"ד * יחסר - הפניה קדלה
 ע 90 אמק אשכ ע"ד - היכס את, ישענישה

ע 19 + 20 אלא לשבת ע"ז: (אמנה מקצועית)

הוקדם את חוק המסויג הנוכח על ע"ז:
אוקר המסויג אלה על ב העקרים שקדם למצא שהמסויג מסויג אפי ע"ס 90,
ורה ע"הפ הוא צפני אעמוד אצין.
הרצ:

הכנתו לקראת המסיון:

1. הכנת הגי-ערה לזויה וחופשה עם ע"ז:

יש ענין זיקוחי אהדסיה של סודש יבא אבה"על עפ הע"ר באופן תופש,
אלא לשל שהדדריש שיאמר יעמא או אנועל.

2. צורך במסי אולמון בין ע"ז אלקות:

מאמר של ננה צלצמן - ע"ה ס"ס:

מצי"מ את החשיבות למסיון מנח "ערתון הוודאול" - קיה"ש אסיבא אהסיר אההמסיון.
(קסוד שהמסיון אסוקר הציבור, קיה"ש יבא אפס"ר אה המסיון)

3. מנעג החפשה קפני האקות:

אנניג אקול הסכר חיסיון מעה"ש ולק האקות אלו נמצאו קה"מפ אופ אספר
הכל אע"ז או אלו.

המחלה של המסיון:

1. המיסיון א על ע"ז -

2. אלאר פ"ד ותיאס"ד בין הע"ר אלקות.

2. מ' שצודק אולל הע"ר -

ממחה, פקיד, מנכ"ר, מנקה נ"ב, ב' מ' שמשל אלוהי מוקר

אפקידו אכל הע"ר, ג' אלאר ולסי"א אע"ר, ע 48 (א).

3. אמצאלו העקבות של הע"ר -

המסיון א על ע"ז מ' שפע"ר נע"ר בו

אקולמא: ממחה - צרעו הטורכה של הע"ר.

4. אולמו של האקות -

אמש: אנד ע"ר, אוחיו פוני אע"ר ומסר או פה"פ ושוט אהמחה
לש כלפי האח יש מסיון.

בעניין עם 74 עת ואתקה:

בד אינבר עקרה שלקות נכסר ויורשו ראש אורגן על התיסיון.
אם אקצר העד, הענות לא רבה שגכן בעסמכ. יינקר איורשי
הוג יאען גסיון ויקט אל הקדקה אדהגש

גסיון ומקרה המשטה:

#

נשהמרה מקרה אל העד על האיוע -

העד צנין אטון חסיון עזר ארת ואל אקשיב.

אם המשטה רוצה / קחון אל זה קדיהגש היא צנין אטון שם אטמקרה
שהחסיון הן אלו.

#

נשהמטה מקרה אטמקרה -

אטון - נפלה עצמית, גסיון, זכור השימקה וט.

החסיון והמחלוקת אל יאסי:

לעזר אל ויתר קש החסיון - אל ניגן אהסר.

קש החסיון תוא: הלקוח.

התנה מהחסיון: העד.

דומא: 2 נאשיח על עזירה בית, 1 מהפ אורג על החסיון והשי. לא.
האם העד צנין אמסור אל התומר? (נשי עזר אורג).
המשטה:

קורק שגשר אל עצמך אקדז נוסף, נאשי 1 מהפ ויתר על החסיון
ה- 2 גמ אורג!

הכניו/אל - קול שגשר עצמך על האור, הוג צנין ארתר המשקין
שלא מה שמה יגשה זה הן אלו.

מתי חלקה מיוגר על הדיסק:

1. גיסיון מלא, מיוגר.

2. יוגר מלא:

קמא: כאשר חלקה מסתמך על פדוד זכ בעתה זכר ז לא קשר למנין וכאשר הנתוח של זכר לא נכנס על החקוה.

משל: ישרה קסערה, וכן ז שמע-טין גיסיון.

קמא: כאשר חלקה בארץ העיו אמא - נדי שיענו או

זה לא יוגר מלא - א הדיסיון.

3. כאשר שנים פנים יוגר זעק - בתא ארז עמא טין גיסיון:

אם אמר נור, אמר זכר השני נור.

4. כאשר חלקה מעיק על כרטי בהתקנות קמא משל:

לא ינו אקד אקרת! בנג שבא חרז הוא זכין אקד שבא יוגר על הדיסיון. אי אפשר אקור מה אקרת.

(פדוד זכין אפסיק אורג ואקרת או יש גיסיון עזר אקרת)

הדיסיון א על מסרה חוק הקריא / מסמכיא פרוסי, שפדה בין העזק אקרת.

אפוי אקרת הדיסיון =

פאל: חקשור גסויה הוא וק נו בהתקיימת בין עזר אקרת

באר שבאלה, ואין פי קור שהקריא נמסרית את שמקרה עזר. הדיסיון קר בק כש יאסי עזר אקרת.

גיסיון עזר אקרת מתקיימ ק-2 גסא מנצקריא:

1. קריא ומסמכיא שפחלפו בין עזר אקרת.

2. קריא ומסמכיא יש קרע מקצועי אשנה שגן עזר אקרת.

התנאי העשירי - קדמי ומסמך שהתאפו בין עורך אלקות:
מיהו האקוה?

אז אקוה פוסקת אל - אפי יתפ אקוה כאשר הוא פנים אע"ז
קמטה / שבוך אג שחתינו.
כל ימספ א טקז עפ אע"ז / קבאג ימסי ע"ז - אקוה * מסוי"פ!
עפ טקז קמפו של קקז המ נכפאו! א נסברה עסקה.
ק"ז 774/777 זונאן י אמיינף

כי ימס ע"ז אקוה מתקיימת עפ כאשר ע"ז הוא עורך של האקוה:
אקומא: יוצר משפטי של החברה, כל מה שנגזע או - א א א נכ מסיון.

ז: מסיון א א יי שהיה קקזר אקוה של הע"ז:
אם אנו אקוה מניח למן מה אחר ומוסר כרטיס אקסיס לזי טיניז
שיסגי"פ, לזי הכרטיס העדשיס התיסיון נמשך א טומו תק!
אצומא: אם הוא קסל ומספר א מכה אחר אמן ימסי אקוה - טיומסיון.

קמין ק"ז זונאן:
המסיון אינו משפך א פרכיט אשר היעץ אחר מנט איבער אע"ז
מין בו שפ קשר אאוגו ענין שפכו נפצר האקוה קקזר.

ז: אקז הנמנין שיתפס עקור אחר:
קמא: עזוכ ואמו שנטא שיתות האקוה עקרו.
א עפ הוקמט השכרה - המסיון אסו חו, ~~ה~~
המשטה ימיה / אאו אור הע"ז, מה בשירות, מי שבר - קמפער אשוו
א היתק - טי אכפר אשוו.

כַּרְבַּן זַוְלָן:

מר שבו, הייתה או מטלס, + רצה לקדם את המכולה שלו ע"י
 קבלה לא השאר, שזכר את שמואלו של הקדש, אמורת 500 ש"ח
 ארזית את המכולה ומתקל היסאה, קמתרה שהיא יצבר -
 שבו יצמיד או ע"י.
 שבו קדש מעוד זולן שג"כ את קדש הקדש.
 נורשץ.

ואז הניחו אותו להעיק במשטל של שבו.
 ע"ד זולן מוסר את כל הפתים דמטרה והונמנה אפ"י דמשטל
 של שבו.

ע"ד של שבו קמה ואמרה שיא מתקנת מכמה ע"י א"י הניחיה
 קטע של תיסין.

שבו את שהיא לא קשרו להקדש!
 במוחין: דחו את סתתה פ"א לא התיסין מכיון ששבו לא הלקוח
 של הע"ד.

ובפניה של שבו לזולן פ"י אשכר את שיתיה דשגל הקדש לא
 יצטרך קינח יאסי ע"ד אק"ה.

קצ"יין - השפס קול דקדק י

גסין ע"ד - אק"ה ח"א א אק"ה אשק"ר וק"ה פוטנצואל.

גמ"ה גמסין ג"א דצ"פ זינר אסי אמון קין קע"ד וק"ה.

רצונא"ל פ"א קיי"פ ט"ש מ"ק"ד קמ"ה.

ולא א"י איע"ק או ז"א פ"י נכ"ה גמסין.

א"ה הוא יר"ד את גמסין, ה"ה יר"ד את הקדשה לא מצו א"ה.

המט"ו (השני) - אנדרטת וואסמאניש ים קשר מתבונן ציני לשכח

המתבונן שמת ע"ד אלקנה:

השירור המתבונן (קדוץ) -

פ"ב - פ"ב / גוף אשכנזי:

א. "צונ אדס וקיצוץ כל פעולה אגרג בשמו קפני קיב"ל, קיב"ד, בורכיש

ונזופיש ואינשיס קצ"ל סמכות שיפוטית או מצן איפוטית.

ב. זיכר מסמכים קצ"ל. אופי משפט אנקור "צונ ומש"א משפט

אנקור זיכר מסמך משפט

ג. "ע"ר וחור קצ"ר משפט".

מהאיו (כ"ל) קנדר שירות מתבונן?

שירור מקצועי מתיגס רק אנקורג שכ"ר קצ"ר!

כאשר ע"ד אקור מניח קצ"ר ומסו או מניח ע"ד קורה שיהיו מתבונן:

א"ל א"ל איסיון אקור - הוא מתר אנקורה!!!

עכ"ר אשכנזי קצ"ר 98/74/171 פ"ב / אשכנזי ע"ד:

ע"ד "ק"ר קונוס אשכנזי מתבונן, קמור אומה אשכנזי

השקד בידיה סכום כסף והקמא אשכנזי, מס שכת מתבונן

ע"ד המוכר.

קדוץ ע"ד אשכנזי קמור אשכנזי, הנוש אמתו. נוסכ פשרה

אשכנזי אשכנזי קדוץ אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי

אשכנזי אשכנזי!

השקד אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי

- אשכנזי אשכנזי.

- אשכנזי אשכנזי - אשכנזי אשכנזי אשכנזי

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי

ע"פ 670/80 אבא מצרף נ"מ :

אדא פכיר קצירייה באשקאון , עירייה אשקאון הנבילה מכרז
אמך התנאים היה : לנסירג ההקצאה יגיה עד אטריך מסוי"פ.
יומס לאדא שיהא שדא אג מנכר קצירייה , קיאלו שמה עי
שקאלן מסוי"פ ינכה, אך הנקאלן לא שאג בנמן והא ענרו
שהיא גניצה בנמן.

אגך כדי באינדך הפלשן יהא שדא אג הנדך אמסור מסמך מנז"ר
אבה"ש , קבלה מנז"ר פ.

ע"פ עכ , והנאש הנאש .

ע"ד הנדך נעך אקמו א המניה אגשא שמוש קהניג מנז"ר פ.

הלקח בקרמך סגן : עזמ הנדך אינם קבלה מכום ס 48 אפ"ה סיומ.
ביה"ש אומר :

המסון מתייגס אדקריג ואממכיד שיש אהא בקר ענטי אפירג
המקצוע שנתן ע"י הנדך אקווג .

במקרה היך לא נק שמינ קרז מקצועי זה טוף נקד אג
נאוסוק של הנדך ! נשפאוקמ משה אהפוך את הנדך אקריין
נהאא מסמכיש שפועקרו אגך כפי קרז מקצועי .

ואו אכך הנכנון המתוקק !

אי אפסר אהשמש המשך ע"ד כעז מק"א !

ואג נאגן אהקמא המשך ע"ד כסיוג מפאילוג .

קמכיש מסויימיה -

אנך קיימג אוקמ ציווג ! הנדך אהמנע אג עטיה אהשמש

של פלש א"פ ס 262 אוק פאנשין קנכר א התיסין בין
ע"ד אקווג .

בחדה -

ביזיון מס 2 אהמניה :

נאשר אקווג אהמניה אהמניה אהמניה - אין אוקמ ציווג !!!

18.11.10

המשפטים מס' 1 עד 10

עוד לא יבא להפוך אהיה שמה לדבר העבודה של הלקוח.

צמחה מפיך פלוגי:

בהנחה הנמוני: סוכה אקדשה של האוננת סגור המתנהלוג דמשהד עוד
האצה שפשיחה הוא שמה לסויה בין עוד לקוח ולכן העדית עליה
גם מסויה.

העליון: פסק אא אנו דקר.

האחס של הנקדים היתה: שימה בין עוד לקוח לצד עקרונת מסויה הן
לא מסויה ויש אינסוס צקורי אלוא אמתן.
העליון אומר: לא עוד און אפשהו אחרו ש בין שימה מסויה לדין
כאלה שימ אא היתה מסיון קולף.

מבקים בהם מס' 1 עד 10

1. צוות הלקוח וצוקצת פנימו לעוד-
קש אא ישואל י נ

2. פנימי המתעור, צפ ח, כדי לשכור אור שינויתו של האוד כדי איצן אור
פד אולן

3. חומר מסוי שפא איידיא צבור.

אם נוקע אדג ח מיקע, הנקר תבא והמסיון אא ה!
לקומא: המסעיה וצח ח שמע, המסיון אא ה.

4. אם נעש פעולות לא חוקיות, כדי להשיג מיקע - הן עליו המסיון.
לקומא: פרצת המשור לעבתי אה החומר

4. חומר שהונן דמסגור יחס עוד לקוח אא יחול עליו מסיון
אא החומר (מקדש אמתן הליץ אחר.
פד מוסקונא י מאור

מוסקווא היה עיר של אגדה, קול הנחש ואשט היו קולי המעונ קרה.
אשט א מנה אט מאור אמנה א נחזה.
הקול א רופס אמנה אט עיר מאור ופנה אעור מוסקווא שיקדק אט
המיני.

מוסקווא פונס אלה מנדען שינצטאו או קור אן עיר מסור.
הפסיכ קדוח פניען אעור מסור והא הניש אדעג קיבה J מוסקווא
J נחזרה אמדען.

במסות האלון של מאור אט מוסקווא - האפ א נכונ שהא אט
אקל נחזרה שדעמ קעניו אטמין? (הא אצרה).
מוסקווא - סכד אהעמ מהאעם א גיסיון עיר לקור.
קדעמל קדע:

מוסקווא אטע צניג אענה מכיוון שהא הווער הימסכי א נחזרה
ואק א מדיעור הימסכי הא אביון נכונ א מדיעמ.
העקיל קורס מאור מהה הימדען אמערי פסיכ מהתקורה אלו
אכראו אט הקור אלו.

הא סכדו קאעם: שהפ צורע הטרופס א מוסקווא.
קדעמל קדע - במדיעג הקיבה א עיר מאור J מודען אצרה -
הא חייבי אהמנא או אט הפסיכ שהא קורס אטין חסיון
מכיוון אקדעמל בעון אט מטרופ ההליכוי:
א. הליך אקד שמתימס אמני. הקור - במסגה הליך הפס
הווער חסויה.

ה. במסגה אקד נקדע - הקול הקור אטין קשר אטיון
עיר אקמ, מקורו במדיעג קיבה!
ואט קדעמל מתייבא עיר מאור שהא א ישמש באונפורמקיה
בן אעין הנצח הקיבה!

התבנית בין עזר וקוד:

א. הלקוח מודע את העזר בתפוצת השנים:
קונסומי עזר חייב להגדיל ולעזב הנשא התביעה עם ויתור מכללא
עזר הנשא התביעה, ויתור על התסיון.

ב. הליכי פסיכר כלל ופינוק:

כשר יש פינוק של אברה, עזר של התקרה חייב להקדיש אמבוק
סינפוכיה ראוויטיג אבי (כש התקרה, כלל) אבי פונטי כלל.

ג. קמסכר קניה מסג הליך שמעך:

עזר התגדיל קבוצ שמעך. מותר להשל מינך שלל אלו מסיון. עזר וקוד
הקוד והתגדיל הוויטיג וקוד אבינו.

הסג שבר סכמה - לא חסוי!

הוא קמסכר אביעה על שבר סמה - הוא העזר של אבינו קבוצ שמעך או
סעף פליניא:
היהנש שמעך שלל קבוצ שמעך.

מסכוכ (יהו ושקונה) עזר - לא חסוי!

חסיון על מסמכי משפט פ

ישנם 2 סוגים של מסמכים -

א. מסמכים שהוכנו לקראת המשפט:

ככלל מסמך שהוכן לקראת המשפט - נהנה מחסיון מוגן ביאוי.
השם אכלו נצוץ: בהגנתו של האוסטרוניעיה הנתמך אצל דין ולצד אמתאות
ארכיון את עמדתו המשפט בלא הפרעה מאי שהצד השני יראה וכן
הוא יוכל להתקוע כחלו.

חסיון זה משמאל עם גבוסת ערך הפירוט שהיה מתמק אוקתי.
לחסיון יש תער תקוק למסיון עיד אקום - אלא הם לא נהיה. חסיון
הנה נחז יותר.

הנכונים והמכשירים למחולל התיסיון:

א. צפי איתול משפט.

ב. צעה דאמינטט דין הימסטר שערך אכן המשפט הצפוי.
כאומר הימסטר נערך לערך המשפט ולכן מסמך שערך אמכה שלמים
השכה המשפט, חג אש הוא ראווי, אלא יתם מחיסיון.

א. הנהנה הפסוקה הוא שמסמך שהוכן לקראת המשפט נפח מחיסיון
מפני ביאוי.

ב. צעה צינגר בייטן:

המשפט צוסמן - מסמך מסוי הוא מסמך שהוכן לעורר הויך משפט
שהיה לא ועומק אלו אפילו רק צפוי !!!
בפער עץא בואנשיר י ה הפסמל:

עוד ה המשפט לקראת החקרה, היה או צו אילוי מסמכים, החקרה
החקרה או מסמכים פ. 2 מנהג הוא ערכה אפקורה דמאם שהם כוננו
לקראת משפט.

העיון - ציפיון מסמך שהוכן לעורר הויך הויך או צפוי הוא - מסוי
ולצד שערך אלא יתרה נכנו עיון קא!

א. ב. מסמכים שהוכנו עי צי ער אקרא הפוע לא או הלקוח
לרבי הויך קייט או צפוי.

ע. צעה צינגר בייטן:

בהמשך קודם - מסמכים שהוכנו עי צי ער אפני השר אוקום אביעקטר

הלקוח או הפתקאים, ראויים להיות אסויים אך הונח שהם הוכנו
למכרה שאינם ו"י"ה ליהוה היחידה, אשמש אומר לקבל "ענין משפט
קהל"ים אלו"ים או צפויים.
לומר, מסמך שהונק ע"י צנ"ע נחלק משגרת עסקו ואלו אצותיך הולין
המשפט הקומנטי - לא עתו עליו התיסיון.

ע"א בקב אלו"יך אצולאי:

הענין היה לקוח של הקב, הוורשים שלו סדרו שצדדי הקב דיצו
פעולה לא מורשת במשקין. הולשה לקצה.
באמו סניף, קוצצה בקורה פנימית, מגומע, שיגורג, נקנעם
המשפ"י בקורה של בק שטאל.
התוקפים נצו לקבל או הק"מ ור"ל נביתורה.
הקב - סדק. אמסור.
השפט בקב:

מסמך אשר אדם הכין נחלק משגרת עסקו ומפיהו - אינו נפל לקב התיסיון.
בקורה פנימית ע"פ התקרה, תפחה צד אבקר את פתור המתקור,
אמצע איקויים ולהתריח ונאם באלו קבר המשפט צב ט"ו אחר.
ואם בעתו הקתורה הפנימית - לא אסוי.

ע"א בסגרות מליביני בקסה"ך עופרה געצו.

אדם נסה להתקד ולא נקליה ופינע איהו"ה.

עלה לקומה ה-8, קפ"ו ומת.

קע"ח מים ווערה פנימית. תלשה לקצה נצתק"י ע"י משפתו.

קיע"ט: כזי שמסמך יהיה אסוי צנ"י שהתיסיון 2 משפ"י:

1. הליך משפט צפוי.

2. הכנת יחסות עשה אצור הולין - ענה המכרה הקומנטי"ה.

הפעולה של וצדו התקרה אל הליה אצור הולין המשפט. אלו כזי
לפיק לקתי"י.

קיע"ט מאון בין אינצ"ס אמו ל"י אינצ"ס בתולה אצור אבין
פעולות של ווערה התקרה.

אך לאחר פסד עתק - לוק אופל התיקן:
 שהסביר את סעיף ג' ולי. והמסכים שקייזר הרשם הציבורי.
 קיהנס מן - אופ יפנסמו את
 הרשם קרק - הרופאים מתוידים אלוף החולים ולכן הם ישלבו פעולה
 וייעצו הם.

א.ח. מסמכים שהוכנו אקראי הליך אלוף אישנה מאלוקתי
 קיים אינסוס אקראי אלוזד קלי. בין אישה מאלוקתי מורף אכזרי.
 קיהנס.

הליך אלוף הוא יעיל יותר ופנה מסגור את קיהנס מפיאס.
 אופ יש אינסוס אלוף כאלה, נכנס איסיון.
 ולכן קיהנס פסק - מסמכים שיעצו אשם קהליך אלוף. (מוח לפשרה, מןשר וכו')
 יהיו מסויים!

התנאים אחיסיון קהליך אלוף הם:
 רע"א בנק דיסקונט י שרי -

* החיסיון יחול לא בת ע' אומר שהנך שעה שההליך היה תלוי וצומצ
 אלא קצ מתום שקצר הכנה החומר היה צפוי ש מעש אלוף אלוף.
 * הנכרה הקוממנטיא אהנה החומר היגה אשם את בלו הפין אלוף
 הליך הלוף.

בין אופ זה הוכן אוק רבי הליך או מור צפוי שיהיה.
 הכול הוא:

מסמכים ודקריס שהולפו בין הנצדדים קמאר משא אקראי פשרה -
 אינך תקיף + קמשכ. אצא קתסלי שהמסך או באימרה דת פרי
 מלך סומתי אפשרה בין הנצדדים.
 קיהנס אומר - עצם זה שני הנקולור, ואלא אומר שאג ציך אמר אצפה
 אצב הפני אסיון.

אופ נקדעו איסיון ל אומר אקראי הננה אמסכ, הנציוטאל הצי מתידי
 אומי אהלא את אומי איסיון * ע' א אומר שהנך אקראי הליך אלוף.
 (פסד מתדש - אקראי את הכול) של אקראי הליך ומתידי

7.

(2) מסתמך שמשאית אור הכותרה "מ"ל" אפ"כ קצו"ל" :
מסמך הניא אור הכותרה מ"ל" אפ"כ קצו"ל" * הינו חסוי כאשר
מתו"ח"ם התא"ם (התא"ם):

א"א זק"ג י צנ"ר:

* המסמך נערך זמן רב משהוא אבטלה.
* מתקשים לראות שיש מסמך כולל ק"ן א"א שנת"מ
אבטלה נ"ל.

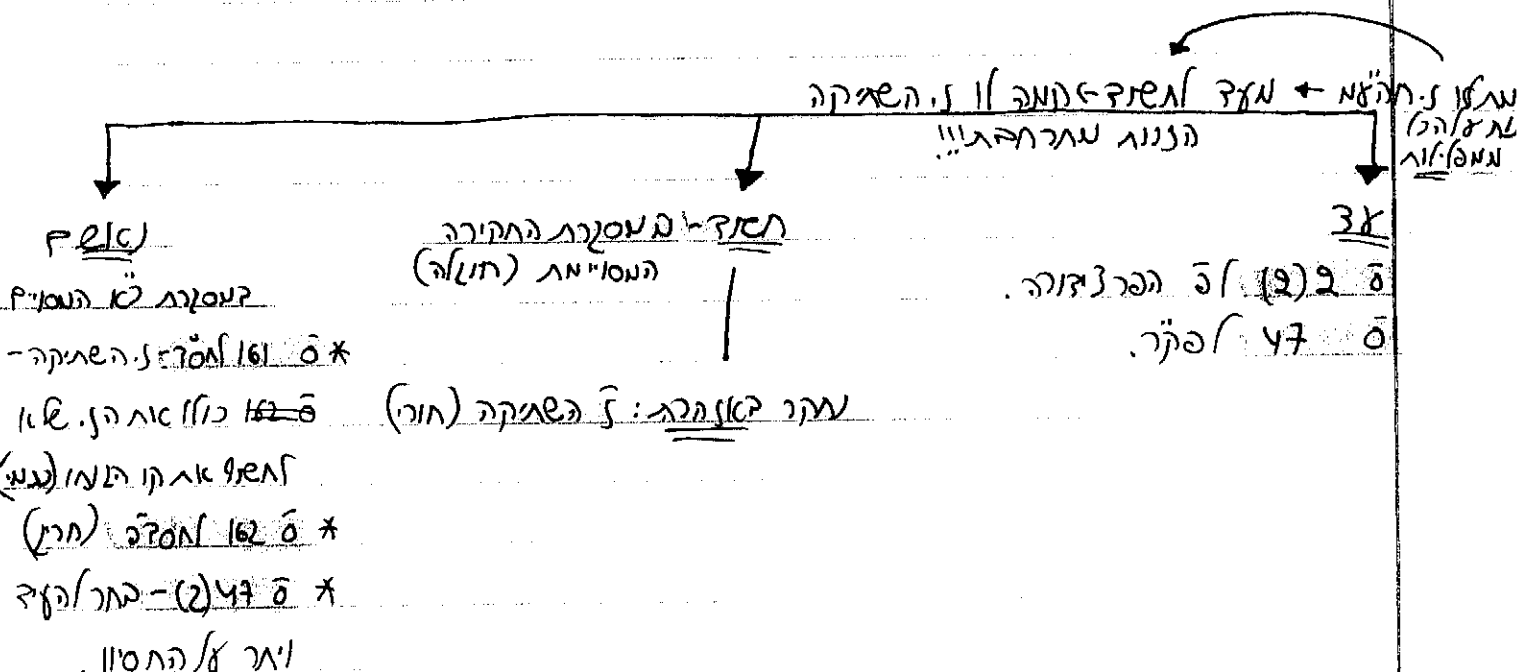
(ולר המ"ג התא"ם מתו"ח"ם - המסמך חסוי וא"א אבטלה/השגת קו.

פ"ג השימוש בכותרה ה"ל, לא מקיף אובחנות א"א קב"ל"ה (התא"ם)

התסיון לפני הפללה עצמית

- ע 2 אפקודת הראיון - הול שריף אפקודת.
- ע 2 (2) אפקודת הפרודצקורה הפלילי (עקוב) - החוקה אומדאמא.
- ע 47 אפקודת הראיון - גיסיון מפני הענין + צכא גיסיון מפני

גיסיון מפני הפללה עצמית מצוי ב ע 47 אפקודת הראיון. אפקודת אינו חייב אומדן דבר שאלו אפקודת אומדן בעקירה עליו. החוק מכיר דמיון אפקודת אך לא אפקודת!

צכא השקרה:
 הפנא שאן אפקודת קנל ווא אומדן דבר.
 צכא צו נאום אנאפקודת / אפקודת.
 הפנא אפקודת אפקודת עצמית:
 היא הפנא אפקודת כן אימא שפקודת עלו אפקודת אפקודת האפקודת.

צכא השקרה מכילה בואם את התסיון מפני הפללה עצמית ווא אפקודת!

הכרזות/אמירות/הפלות עזמי:

1. הטחמה קה מצוי תשד

- אפ ימורא האמר = מצוי יסני

- אפ יתק - מסתן קסור זרסה כנר

- אפ יתק - או שחא מסתן קס ומר סינד אפיז, או קס S אפיז דהקל

2. כלי משק הוניף איזון מול כח הרשה:

הסיה שני הא אדורסרית, אן חובר הקיפה אפניית אה הפלוג

יש אמן קן הושא אפן הפרט, צוה סיסטציה מתציה וק נתיג

או ננת אמתק

3. שרואים פרקסי:

א. עקרוג פליוז הן עקרוג מסוב "אל אעשה"

ולט אין קין אוקר עשה שאקז יפיז כנגד עזמו

מנמקס אה נעג הפרט

ב. צוה זכרה שהציקר לא יבו אמוז קה:

אפ אקז מעיז נקד עמו - יקבא סז שש מאסור

אפ אקז שמתק - יקבא זג שעיז ען סינד אפיז

ולט, יקבא קחוק שמתר לא אפיז

נגד הליטמציה של זכר אמירון מהפלה עזמי:

פרוב הניט - ען "צנת השתקה":

אפוג אצרוש אה זכר הקיזוק, כפי שושמה יקבא אצרתה

אה זכור השתקה

אקיזו - צנת השתקה יוצרת קיזוק מושה כאלו הליך הפלוי

צהענין ש אקטיקור

המסד'ם איזון אט פקד' ונק':

ע 161 מסד'ם - קוקע אט ננוט בשתקה, נאשט אט חייב אהעז.

ע 162 מסד'ם - מאן עקוקע:

שתקה הנאשט גמש חינוק אראיוו התקעה / סיוץ טיפה שיצטרך
לאומר, יש לה משקל וסייג נקד הנאשט.

מזק אחר - לא נאן אהרשיץ ע'ם בשתקה.

מזק שני - אט יש האיוו נססו - השתקה יטאה אסייע!

קעז + כהשנד:

אויפ ע 2 (2) אפק פברויקוקה + ע 47 אפק התיוו

אז:

אני אשק - הפסוקה הרחיקה וקעעה ט פקנה שנומח אנסוש -

גבא האעה א מורמח זג אהשנד!

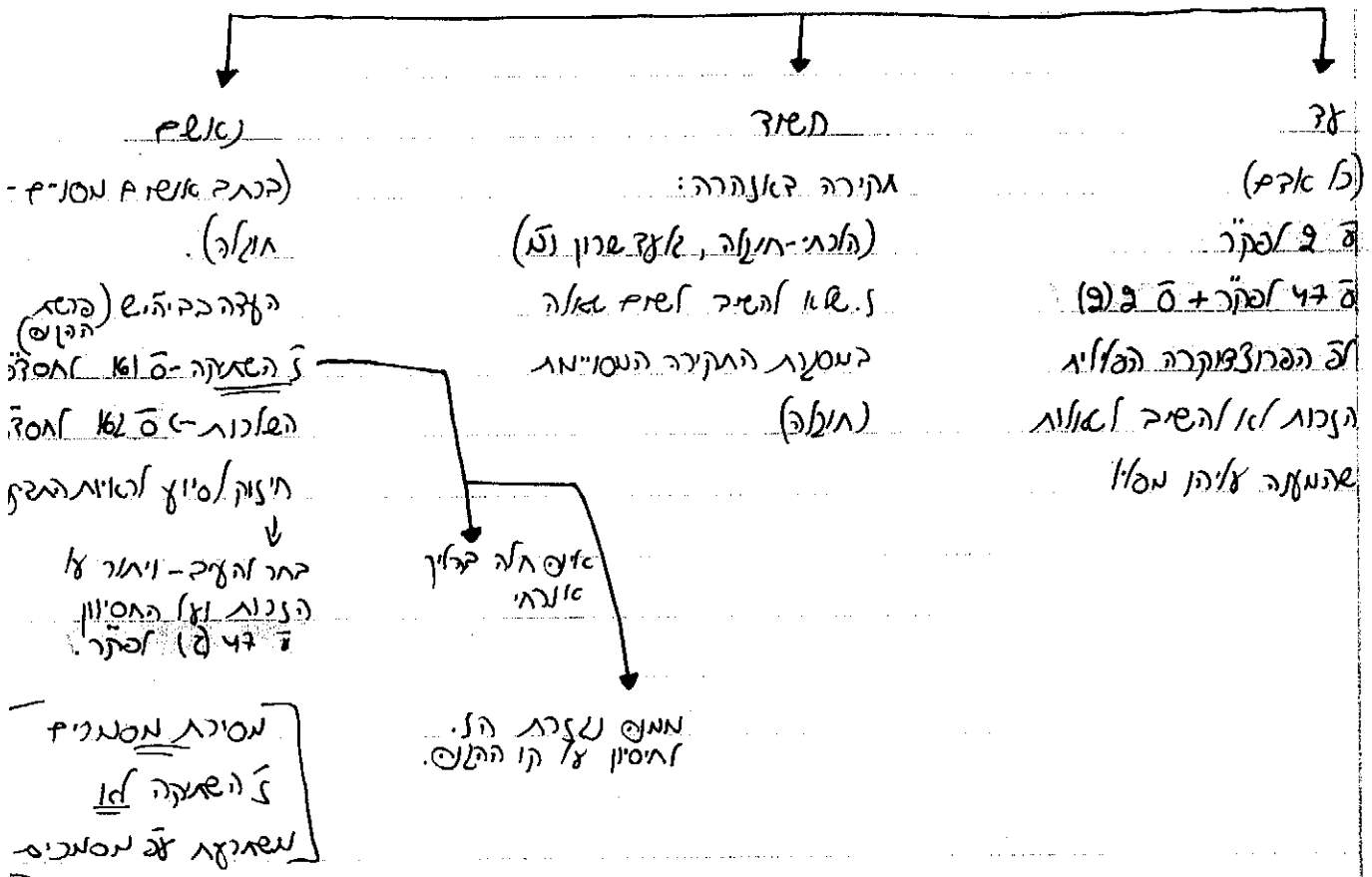
25-11-10

דין ראיות = תעודות

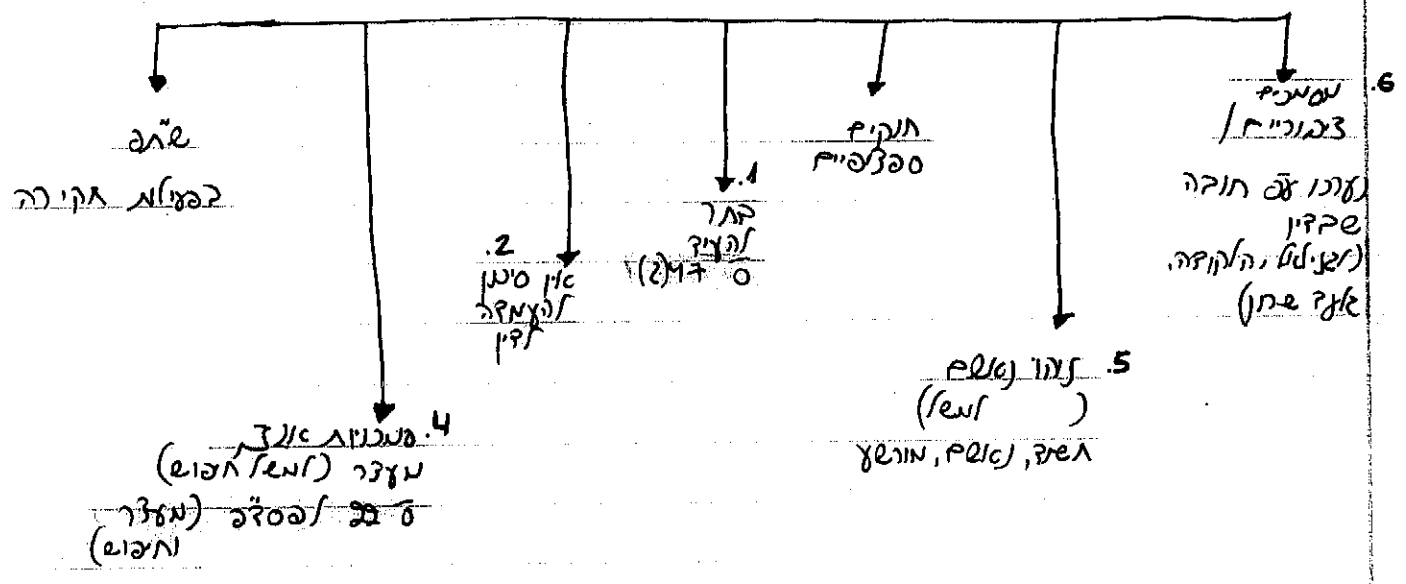
בענין

1. שיטת ג'ס 6.

תסיון מבני הפללה עברית

א"א אלו תסיון

28 - מערכות פ.

2

משק - עוצבות פ.

המסיון מנחם המלך עזמיה

יש להבחין באותה מצב האוצר נמצא - 28/משק/משק.

28 *

כאוצר. אם הוא מניח למעשה ומענה - הוא הופך למשק ונשמע
כאן הוא הופך למשק.

משק *

יש זכור שמירה מאלה, אבל הפתירה למשק (מסמך באיג'ר
נעקדו, סיוץ / חיצוק.

ע 162 אסדס: נתן קיסו. אך שמו האוצר קחור למשק הוא פוץ עזמיה
כי אם חר מפעל "צוק אבט".
משק שגור להציד:

ע 47 (2) אפקר - וימור א צמא, וכבר הוא יצא מול ע מתירה.

K

המסיון מנחם המלך עזמיה - ע 28:

ע 2 ימור א הפיתור קהיהש / במערה.

ע 2 אפקר - מוש כשחם ומ"קיש להציד.

ע 47 אפקר + ע 2 (2) אפקר הפירצורה הפול'ג:

ממנה אפקר מסיון של א הפיטור א שגור שהמחם עיקר טעיליו

אפקרש יש סמנוג / צמור בקשר מסיון של ע 28:

ע 47 (2) - העד יהיה חייב להשיב / אמור האייה, אולף:

אם, יוקם נעקדו כאן, הרבאיה אל משק נעקדו.

הפירורה א מסיון שמש

אם אפקר המשמש בתיק שפד מסר או ברבאיה שפד מסר

אם אולף א חומר ימור המשמש אפקר הפירורה הפול'ג האייה ימור
באופן עקרי.

גסון מפני הפללה של - למשך

3

לפי הדין שנתן שפיטק למטה ונתנה קצתה וזכרון -

וקצה הפסקה (חוקה, שרון)

למשך ישאר זכר השתיקה. לזה היתה זה מטון

של הנאשם וקצה מהתקנה וזכר הדין נפגם מהפסקה

זכר נזקקה = אלו חייב לענין על שם שאזה

ע"פ ע"ד 4 לפקד - לפני חייב לענין על שאלה שהטעם יהיה מפלו (כ"ג)

מהטוב שנתן לפני חייב חייב:

* זכרה למשך שנתן לקצו מול התוקפים

* רצון אנון על שבת המשל מפני הוצאת שאר המשקופ

* גופה איתנו מפיס על אנד זכור "עשה"

נמ"ק: כ"ד מוכי

זכר השתיקה לא חלה על שמוץ עזרה מנצח המשך קפליה הקורה

ע"פ: סכור לפי זק, למשך במסד צ"ח, ח"פס על ג"פ, הטבאה

כאשר המשך אינו משך עזרה קפליה הקורה

א"י שמוץ מתווה התנסות מפליה שנה שנה - מסמ (א"י) ג

מסמ מ"ק

התכנים לתחילת המסיון: מהי לא חלה הצטברות

1. אדם שקיבל ארבעה - 4 (ק):

אם הנאשם הוא ארבעה או חמש שהיו ארבעה במשטרה, הם יתנו על נכח השמירה!

* במשטרה - יש חוקה אחרת את המסוד.

* בקצו"מ - יש חוקה אך זה לא אומר ממשלך כי לא ניתן לקבל הוא (הנאשם) יפלו אחר הצמח.

2. כאשר אין סימן הפעולה לאדם -

- מי שכר הורשץ בקצו"מ שמקרים עליה

- כתיבה החליטה שהיא לא אחת דין.

- תקורה עליה נתקרה הח"ש.

- ניתן גינה לבי בקצו"מ.

- הסכא עז מקנים.

3. הצבור אחיסיון אלה על הפללה קהתכסאור קדם או כתב

כאמר "ראייה מקדור" אכבור קהצמא מפל"א.

היא אינה כוללת סירוב אצרך גיפוש או אקמה חלק קהאז של

הרור בקתורה שההשמפוג פסיקא (פס"ד חוני הספס שמ"ר)

הרציונאל של נכח החיסיון:

אמעץ ארימה, שקריא וכו'.

אבל - כשעבד צעור פעולת אקורה כפין, כמו- תיפוש, המסוד הוא פסיכי,

כאור לא נאיה מקדור (הראייה שמבסס) ולכן לא הו החיסיון

מפני הפללה צצמית בקתריא אלו.

קממאל אמנוק אקורה המשטרה:

* 2 אפסד"ם - המשטרה מותר אקמה כלי אקפה.

* 4 אפסד"ם (מקצרותיפוש) - נמן אחיב אודא אקיש מסמכיא/רסיון המשטרה.

4 * 2 אפסד"ם - התיפוש אודא מקצרה.

פס"ד אורי - הש שמר - התיפוש אוקי ואין חיסיון מפני הפללה צצמית.

ומה שמקרא - ראייה הקולה.

* 11 א (א) אפסד"ם (ממנויק אכנסה) - סירוב לשוד שייצרך תיפוש קיפוש

בין האמורה ובין בהתעקשות, עשי' אמש' לזמן / ואילו בהקצרה
* ע' ו' (ה) אמסד' -

5. מאגבר / משלכה את המטה / אנהו קן ארז.

זה הכיסוי של הל'. ליקוי / ארז / קוראנו שני הארז שנתתי.
ואלו זה יש מטה / משלכה / אנהו קן ארז.
אין חיסון מפני הניתוי שלך.

* השמטתו קמסד' צינור.

* קנימת קב' וס'.

ע"ם חובי:

נספח הורשך בהתקור סמיך וסיכך אמ סקיער ארזיך.
השפס שמר: זהה את הספס' שלו מפני חיסון מפני הבל' ערמי.
לעזר הביטוש נכר נכין - אין פנייה קנב' / חיסון מפני הפל' ערמי.
מג' ע' מ

מסמכים: **6**

הפסיקה יקדעה שם ד' א' ע' מסמכים.

אול-צמזמה את חולג' החסין / מסמכים החולקים ע' ארז:
פסד' ארזיאל -

השפס' שסוסקת-נכין:

מקחים בין מסמכים פסיק' דין - שפס' נכר דרזנו - מסני' א'!
/ בין מסמכים שפד' ע"ם ארז' שקדן - החיסין אל' או ארזיאל.
ארז' ארז' נכר' החסין יש מעין נכור קרז.
פסד' ארז' שרזן -

המסמכים של ארז' שרזן היו דרזו של ארז' וזכר המסמכה אל' יסכ'
/ קרז' ארז' כ' ארז' יש ארז' נכר'.
וזכר, ערז' סימטניה שרז' יש נכר' ארז' נכר' 13.
אפי' ע' - נכר' נכר' מסמכים.

קורנש' דרז': ל' השפיקה אל' ארז' מסמכים.

אלא, ע' ארז' ע' (א) - יש או ז' חיסון מפני הפל' ערמי.
(ארז' - ארז' ירז' ארז' כרז' - אין או ז' חיסון מפני הפל' ערמי.)

שמונת 7

~~דעם חנוכה~~

~~זכור החסידים קלויז אונזערע:~~

זכור לחיסיון מפני הפלג צדמיה היו לבראסוד שמועמרת מי צד קפלי.
אין באונזר.

קעגן חנוכה נארטא:

חבור חנוכה קייט גקויע אונזרע נענד אונזר קסל לשד אמציה
בתקול - תוקע גלויג / אמסרה.

בתוך החג באונזר - תוקע אונזרע אלוין דמסגרינו היו טע שאזאמפלווא.
אונזר ביקוש משהיטש -

אפאראט מ'השיב עתק זכור השתיקה.

הוא הפך לתקנה 19 אקסא - מאניק חסיון בעמרה שאונזר.
ביהיטש תדע:

זכור השתיקה של הנאש/ לשד מנקדא און וכת אמספס בו הוא נאש!
מאניק אונזרע דעיון הפלי, און הדדל בין המשיד אידאמא
אין: אין זכור השתיקה אולס בן זכור גיסיון מפני הפלג צדמיה.

~~בתוך חנוכה:~~

אייב אהייב אונזר און אהלא אונזר!

~~צהרינו שיש גיסיון מפני הפלג~~

~~מתוך נוסף שדה מברסא זכור השתיקה:~~

זכור השתיקה יטלה אהיוג מכוסמג באונזרע אפול.
בהיג הפלי שהא כל לא קיימג נט באונזרע מנדקב שכן
סיון הנה מוקדמג אגנין נה, מורג אמסרה אהמכס בת קולוג.
המסרה יטלה אשד מקודקב ברג דעמכס העדער וכת
אפער אהממש אמה אונזר הנאש נענדו!
כל מה שתנו אונזר - יטל אמש נענדו!

גסיין בנק - אקוה:

ואסיים בין בנק אלקוה מעבדים שיהיו בעלי אמונה ומוסדות.
מה קורה כאשר צד 1 מקדם מהבנק אמונה זיקף לצי אקוה?
האם יש גסיין?

עיון בפקד מלמד - עין הוראה סבבפיה אמונה.
הבטקה בתיאור אנשו, ומצאה אמ סעם חוק שופר אהמחך
עליהם עם אקסס גסיין האנה:

* ע 2 (8) א"חוק קנה הפרטי" קודם -
בנייה פרטיה הנה בין היתר הפכה אוקה הסודיות שנתקנה
בהסכא או דמשמח.
שמירה הסודיות ימלה אהיה בהסכא מפורש בין האקוה אן הנה
מסכמיות כי לפחות ק"י הסכא מאלא.
הנכה אפרטיה אינם צמח מוחלח והנה כפופה לצכנויה סמחיה
כמן: גילוי האמה.

פד סקולר נ גרבי:
בהמשך נדרש אשאר האינו בין הפכנויה.
וקדך קסמ כנה של המסכ גולדקרט: ישו גסיין על ימס בנק - אקוה.
ביתמס קודם כי על הקנה מואל חוקה סודיות העולה מעד סידו של
התונה עם האקוה ומאופי מע ביתס"י.

המענה הפרטלי, קניה על אומה סודיות וצו והנה מסכ משמח
אם לא יתקד גסיין משמחמו העבר כסוכ אקנה מן האוקה אלוה
אדוהמש אה התיק שזרמלו.

עוד תקד, כי אוקה הסודיות התונה משלופה עם אוקה הסודיות
הסכנויות שפד 2 (8) א"חוק קנה הפרטיה ומצנה הנכה נכוח יסוד
מתיקוד אינר אוק אקס אס צד אס הפייה.

ע 39 אפרר - נמסו קסימן ה אפרקה קל הטמח "רשמח מוסדות"
ע 38 אפרקה - קנה זמה מוח אכפוג על בנקא ומה אסור.
לומר, נהן אכפוג איו עס נו ביהמש, מטד מיוק, קמש רשמח
מוסדות!

לומר - ביהמש כפפה על פנה ביקר אעין ולפדלק רשמח מוסדות
ביהמש גונר עם 39 + ע 2 (8) אה התסון והקקא

האיזון שיקדח ביה"טל באולג הסכר התיסיון (יחס):

א. סטד סקולר י גרבי - קודח שיעוליס :

א. מידר התיסיונר והרשכור של העיסך העכוני בתשטמז הקנר לעכרר המתזוקה .

ב. העמז לשמז ואייגזר לכאורה , העכציקתה אור קולו. העש קונמז , לא קיי קולונסיומ מיוניומ .

ג. איון בידי מקתש העולו. להישנן על נאיומ גלופיומ .

ד. העקף העולו לא יתחזק מעקר אמתייד אלשייג צדק .

עלמג קפסד השלרבי (סטד סקולר)

מה קורה אם נקדש מידח על לשקון שמשו שמה אל צד אלויר , צד ג .

קממז: הקומז כספיו אאומו לשקון .

השפס לשין קולזקרב קנדעיס :

קנסידמ נקובנוג נמו ירה אנלוג עמ השקומז של צד ג .

השפס לשין אוממז - כי און צונר אנקוד צכמז מיוסיון שס יס סמג לקומז .

ואיון צונר להכניס אמג הקדק אממוס , העמז כנמז הארוש של הלקומז .

קתש העלסיומ מתיה אממז הלקומז והמז יקמע לפי סעיס העיקר

הענעיס לשולוניס .

קסמז של קדק , ביה"טל קדק כי יש מסיון בין קעו לקומז

לסידור עיתונאים

אסיון עיתונאים הוא יזום הפסיקה אשר הוכיח קיומו של אסיון
התמיך אצד עיתונאי שלא ללא אה התקורב שלו.
לדבר כי סכין י הנה אמשך

העיתונאים סכין דבר נזה משכח שהופיעו בו 2 עזר + אהנה.
הנה המשעה - העמיק אצין אה העד, והעיתונאי הוזמן כד
אסיד אה"צב דאע"י שהא יזכר אה"ש אה התקורב.
הנה - קנס אהו וקניש בקשה אציון.

השפס שנה - קהדסס א שיקור נכו הדיקו אנה, אופס הדיאו.
אופס העיתונאי, מסיה אה קיומו של אסיון עיתונאי:
לכו אסיון יאס וכו קניש א התקורב עיתונאי.
הנה מתיאם לשיקור כ"י התנהג קמא"י אופס, דחוקת"י.
הנה כי: הדיסיון ינק מתקון אופס הדיאו והנה קניש אה
דמשר דחוקת"י.

המשכס"י מנה - הדי עשיה משכ וצפק, מנה עדיימה,
מנה עולה אה משכ מאור"י הדי הדיקור.
הדיסיון הדיאס וכו אה"ש הנה.
הנה הדיא - אה הנה קפס / אה / אה,
אה"י משעה אה יקור א הדיסיון העיתונאי.

הנה משכ אה הדיא הדיא:

1. האה הדיק איון וקל לשיקור אה עשיה משכ צפק קנה
מהי.
2. האה הדיק אה"י אה"י?
3. האה הדיק אה"י אה"י אה"י אה"י אה"י?

אז התנהג הדיא:

א הדיא הדיא.

הדיא הדיא: הדיקור הדיא - הדיא.
- הדיא: הדיא - הדיא.

5.

אנן היו עיתונאים בענין כי החסיון הול של העיתונאי.

(רשם שנתן J אף הכשר השופט):

קבעה - השאיר שאם ציגו קבעו ציון.

עוד קאמו בעד -

אן הגיר קבעה אשיון אלה ממש (גור היה ארסין אצל אור האם אורו ארס ממש כמקרה.

מסקנה - אין רשמה של אי החסיון!

בעד -

תיסיון רופא-מטופל

50, 50, 50 אף הרוויח.

תיסיון רופא מטופל מענין קטן 49 אף הרוויח.

הצגת תיסיון: הוואו הצורך של החולה איתו חובשים עם רופאו

אך לסיבת מונח אישי - נוה סובג הניסיון.

גמולי התיסיון - צגטאויפ מטפלים:

1. אדז הנתק אשגה הרופא.

2. הקר הקיף או הרופא אך פי עקוצמו (רופא).

3. מקור הצדדים שלפי סידר (מסכים ארופא הקר כלל

מתוך ארון שימור קסוד:

צדו אמשה מתא אוקייסיבי שנתק ע' ביהש באמצעותו

ובל ביהש אצוק חתן של מקינה לסצרוס אודי אשירות.

בניחוי ע' רופא (הלא ה-3).

קצו יקמקוף י כחוק:

ישתחוקו עיסוקו ^{קצותה} ~~הדודות~~ רופא, נחש שגור עזרה לפי ע

פצו אף עם הכנסה.

מקרי עם הונסר הפסו את הנכסות של המאפי שלאו שמו +

היסכונה + מעץ הסיבול.

אין הרפא: בהתחלה, עם הנסה ימא אהסטרל בק ע' שמו

ע' א הגור זה לטו.

הרופא אחר מכן עסן שהל לטו - סלל השמו.

באזם שמי שמוץ ארופו קנשו עקומה - לא רופו שיוצו אכא.

עם הנסה אעני - הונו מקול מל המאפל עם פעמים אך רופו

שהנו סיבול רק פז אמת.

מתוך חקירה הרופא - שאלו אוי המסומה.

ביהש הקיף -

קעז שמתקאי וקרי סיבול של רופא - אסויפ, הוצק שפולג

נתק ארופא ובה של א, הנמקל שלו, מם הצקוקים, אשירות,

מאלומי - כל אלה אינן אסויפ!!

אם נעקרה עזרה של הפע לפי עם הכנסה, עזרו הצורך ארפיס

7.

עקבין אבין, מתיסין שמוח המוליס.
בבנין עיון:

"אנו מפרקים שלם נהיה החולה אשר קינה סוג"

העל מתיסין - העמאל. (יטל אומר על המיסון המפורש או במחלוקת).
(הנהנה) - הרוכא.

בהפיל מתיסם לעקבה שפ עם הנסה יש חוק סודות שמוכח על
פקי עם הנסה ואמצע הסודות של בטי האקומה בעבר, נשמרה.

סוף הרוכא מסר מירץ שאם עפ צו ואו אלכו וימר של המכופ -

סלפ 49 אמן האנשן קורץ - מי שגבר על הפרה סוג מתוצר זינו 6 חורגים.

* המיסון א על רופא נעם רפי טאז שגנדק בשורה הרוכא. (האמור, מצניחה רופ).

מולח המיסון:

במלחמה שגלו והיוה יאסי רופא-מכא או אחרופא אמן מלפסוק בכה.

הפרה מתיסין:

מקור מתיסין יאסי, דיהלס וסיוו כאשר הצוק אלוה סא המזיג
לש עסימ צבק עקור מן הענין שאם אלוהה.

הקשה ההפכה:

בזוכי עי קיהלס דמן בענין וסאוי בלתיים סלכוה, עפ ע 49(2).

שמירה בעקבות:

לפי ע 49(2) - קיהלס רשוי לשמוע סמל העקור בלתיים סלכוה.

בנישים:

1. המיסון יאול רשהרוכא נתקו בעד וכנאדם.
2. יאסיים אקרויים א יאול ארנה מיסון.

יחס פסיכולוגי - מאובן

3 מאובן מצטברים אמשי התיסיון -

50 אסקר :

(א) אקס העתק אשירא מפסיכולוג .

(ב) הקר הניח אן הפסיכולוג אוק כבי עקדמו .

(ג) מקוקר קצרים שלבי אקס אמסניא אפסיכולוג מתוך אמון

שימרה קסוד :

צנומתן אלקיקאדי , נקס כאן , גמ שפ המאובן , נמתיו ומ

הכאדי (פסג ישחוקדי) ← אינג מסוייפ .

קת התיסיון - הניאוב ← צכאי אומר עליו אמבורש או קמלאו .

הנצני מתיסיון - הפסיכולוג .

גמול התיסיון :

גמ אמר שמה להיות פסיכולוג (50 ספ) אבוקה .

שימו אבי :

אבקין ממסיון עתה אקוח , רוכא-מלה -

אין התיסיון חא א צוקדיו של הפיסוטאע !

הסיר התיסיון :

הסמנה אביסר אג המסון נמים אביטל ,

התסדיון שנקצ גס 50 (א) :

הקדשה לקון עי אנהטל תקן נקדון ממנה בקלתי סורה .

50 (ג) אקרה -

אם אשע הקדור , קינהטל רשאי / שמע אורה בקלתי סורה .

אסיון עוקד סוצאל - מאפל:

50 א פה"כ -

אפי ש 96 לא היה אסיון סכארי וקתש נדרש אקדוק אפ יל
אנוסל אסיון נה-

נהקע:

אין אמעשה הקל בין עוקד סוצאל קיני ובסיטאוג קיני,
1-96 תמחקה הוסל את התיסון.

ההנאה שדס 50 א - מהס לא שטק אפרמו של עוקד סוצאל.
נשמעומו בקק עוקדי סוצאליס - עכ נכח אמיסיון, היקע שטיק
אל הקדק, גור כפי עיסוקו קדומה לצ התיסון בין כפא-אלה
או פיסכאונג - מאפל.

אנאי התיסיון -

50-49

כמק נהיפ והקעג הנמח כו אמחוס ותיסליס התיפריס אמת שממח
נהה. פ אנל זשיס אפ -

נמו שתיסיון פסכאונג-מאפל גז כאן התיסיון לא ח על עוקדמו של
הקדק הסוצאל. (מכחינת התיק).

(ש קעג אוממח - שט קיני אהתיסמ התיסיון, גיון הקדק).

התיסיון לא ח על עוקדין של:

הפסיטאוג.

עוקד סוצאל.

המסיון של כהן דת

ע 51 אפקר -

כהן דת לא חייב אמסור עקרה על קדר ש(אמכ או בוידיו אכר גילויי אמסור עליו אפי דינ דת.

כהן המיסיון - כהן נצור (ולא הטמוקה)

ישאר האמים, כהן נדח, הטמוקה.

כהן כהן נדח ימ/ אומר על המיסיון.

ולם להקיק מותר המיסיון שמוסר המיקץ הנה דת המיסיון.

אלפי המיסיון:

מיסיון מותא (ועד-אמת, כהן שמו ימיי)

לומר, איהאש אין סמכה אהורה על מסכה המיסיון.
הפעילות -

מוסר המיקץ הוא לא קהל המיסיון אול אפעמיה הכהן מתק אמ

המיקץ שהני מסר ונה ימ/ אסיך אקדמ גנה.

קומא: מי שמוסר אמ המיקץ, המיוקד בפני כהן דת על המעלות

שמוא עמר, כהן דת ימ/ אמר אקדמ!

ונה ימ/ אפיך הטמוקה במהלך מסכמו אמ המ/ ייסאן אטמ

גאם של קיטור אקומא - כהן דת ימ/ אהוכיח קיטור.

מה תורה אמ תעתי אמת/ כה ויהווקתי שמהו הוון ארצת?

אין פסקה על כה

אני יש אסבור ולהוא אמ ימ/ עוד אקומ אומר כ על דינוך אקורה

מדינה - לא ימ/ המיסיון ענה-אקומ.

מסיון מותא : (כהן שמו ימיי)

א. אר-אקומ.

ב. כהן דת

אוספור כאייגור קמפלט הפלוי -

לא תוים קמפלט האונמי

מה אוספור כאייגור?

המקרים מסויימים שנקראו במקור וקמפיקה, לא ניתן לקסס את הרכבו של הנאוסף על סמך צורה יחידה אולם יש ביר הכאווה נוסף אשר מקשר את הנאוסף למעשה בקצירה. כאווה זו ממוס: "אוספור כאייגור".

האוספור הכאווה ממתקורג ל-2 סיוקים:

1: אוספור מאמנה -

היא כאווה המצדיקה על אומיות בעקור אשר לה היא משמרת כאוספור.

אוספור מסוג זה הן:

(א). "קבר מנה"

(ב). "איוק"

2: אוספור מסבנה -

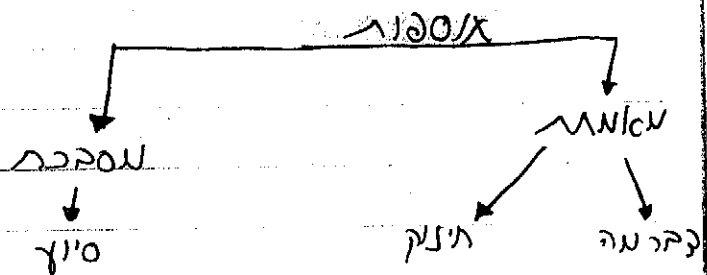
הינם כאווה, המסבנה את הנאוסף בקצור העקירה.

המצדיקה קאובן עצמא. על אשמת של הנאוסף.

אוספור מסוג זה הוא - "סיוץ"

התקף בין "המאמנה" / "מסבנה" -

ינהיה הקדף איכותי ולכן כמות.

כאילו לך גוססו הדיבור

1. עקב האדם גוסס כשהוא, אבל למעשה (בשפתו) גוסס
על אע"פ שהוא טמא האינו גוסס.

עם אספור י מצו

דומה: עקב של חוקר ולקוח יש צורך בגוסס הדיבור מעל "סיוע".

הינך של 2 תופעות אלו למעשה, שמתן צרכים סיוע וקידום

הנמשך באיחוסיו.

2. כוונה שנתה למעשה "סיוע" - גוסס את המעשה הנדרש מה

אדם דומה ל"עיון" (מעל אלוהים).

* אלו יש סיוע - יגידו כי גוססו הטמא.

גוססו הדיבור מעל סיוע!

גמרא!

המורה של נאדם לא למעשה כסיוע/תיקון!

ע"פ (א) - המורה של חוקר ולקוח:

העקב שמעו חוקר ולקוח יש צורך בסיוע, אבל,

המורה נאדם לא למעשה כסיוע!

המשך תוספת ראייתית:

ע"פ 293/00 ארז שלמה ל מ"ל (למ"ל ארז שלמה ל) מדובר במעשה אונס ומעשה סדום של המתלוננת שנעשה לאיטליה. סוכן הנסיעות שבו היא שמה את מבטחה, ניצל את תמימותה והסיעה לאזור מבודד ובמכונית הוא אנס אותה וביצע בה מעשה סדום.

בעבר, לעדות יחידה של מתלוננת היה נדרש תוספת ראייתית מוסג סיוע, המחוקק שינה זאת בסעיף 54 א' לפק"ר וקבע כי ביהמ"ש יפרט בהכרעת דינו נימוקים להרשעה על סמך עדות יחיד. לכן, ביהמ"ש מחפש חיזוקים לעדותה של המתלוננת שהיא למעשה עדות יחיד.

כאשר ביהמ"ש מחפש חיזוקים הוא למעשה בודק את חזית המריבה בין המתלוננת לבין הנאשם ובמקרה זה המתלוננת טענה כי האונס בוצע ברכבה והנאשם טען כי בוצעו יחסי מין בהסכמה בדירתו ערב קודם. בפסקה 29 לפסה"ד, מנתח ביהמ"ש את החיזוקים לעדות המתלוננת וקבע כי גרסתה הינה עקבית ומהימנה ומוצא חיזוקים שיכולים לנטרל את הסתירות שנמצאו.

ביהמ"ש מתייחס למצבה הנפשי שמהווה ראייה עצמאית שיכולה להוות חיזוק לגרסת המתלוננת ולמלא את דרישת הסיוע. תלונה מיידית בצורה נרעשת ופרועה הכוללת פרצי בכי, יכולה להוות סיוע או חיזוק. מצב נפשי ירוד בתקופה מסוימת לאחר האירוע, היא ראייה שמחזקת את הגרסה ויכולה גם היא להוות סיוע. ממצאי ד.נ.א (במושב המכונית, זיהוי של השתן של המתלוננת במושב ברכב ואילו בספה בדירתו לא נמצאו שום סימני ד.נ.א של המתלוננת). עשויים לשמש כתוספת ראייתית וכני"ל לגבי פלטי הסלולר (התקשרה לאימה ב-3 לפנות בוקר).

כל הדברים שמאמתים את עדות המתלוננת יהיו ראיות מסוג "חיזוק" או "דבר מה", תלוי במהות. הראיות שמסבכות את הנאשם יהיו מסוג "סיוע".

תוספת ראייתית מסוג "סיוע":

דרישה זו שאובה מהמשפט האנגלי. עד שנת 1982 הסוגיה הוסדרה בפסיקה ובשנת 1982, תוקנה הפקודה והוסף לה ס' 54 א' לפק"ר שהסדירה והלכה הפסוקה ממשיכה לחול לעניין בדיקת "סיוע".

יש שני הבדלים בין הסעיף לפסיקה הישנה:

- יש לשלם לב שסי 54 א' לפק"ר קובע כי עדות של שותף לעבירה דרוש לו רק "חיזוק" אך אם השותף היה עד מדינה נדרש "סיוע". (הפסיקה הישנה דרשה בעדות של שותף לעבירה "סיוע" ועניין זה לא תקף יותר)
- הפסיקה הישנה מדברת על דרישה של סיוע לעדות יחידה של קורבן עבירות מין, דבר שכיום אינו חל ויש צורך רק בהנמקה של שופט בהכרעת דין.

מהותו של ה"סיוע":

ראיה מסוג סיוע היא ראייה המסבכת את הנאשם בביצוע העבירה. הטעם לדרישת "סיוע" מונח בדעה כי העדות המרשיעה לוקה במהימנותה ועל כן אין היא יכולה להוות בסיס להרשעת הנאשם, הנחת יסוד זו נעוצה בניסיון החיים.

על מנת שראיה תוכל לשמש "סיוע" עליה לעמוד ב-3 דרישות מצטברות:

- (1) היא חייבת לבוא ממקור נפרד ועצמאי ביחס לראיה הטעונה סיוע.
- (2) היא חייבת לסבך או לפחות להיות נוטה לסבך את הנאשם באחריות למעשה העבירה.
- (3) היא חייבת להתייחס לנקודה ממשית השנויה במחלוקת בין הצדדים - נושא מהותי בחזית המריבה (בודקים מה יש להוכיח וזה לפי גרסת הנאשם).

פירוט הדרישות לעיל:

דרישה ראשונה: מקור נפרד ועצמאי: הסיוע לא יכול לבוא מאותו מקום שעדותו טעונה תוספת מסייעת. ראיות הסיוע חייבת להיות ראיה עצמאית ונפרדת. עקביות של עד שותף המעיד נגד שותפו, מחזקת את מהימנותו אך אינה יכולה לשמש סיוע והוא הדין בקשר לשחזור ביצוע עבירה ע"י שותף או להצבעה שהוא מצביע על מיקומם של חפצים הקשורים בביצוע העבירה. דינם של אלו, כדין עדות נוספת שמוסר השותף ולא סיוע. עם זאת, החלכה הגמישה עמדתה בנוגע לשני מקרים וקבעה שני חריגים:

1. מצב נפשי של קורבן עבירת מין יכול לשמש סיוע. הפסיקה רואה בכך חריג על אף שמדובר בראיה שיוצאת מהקורבן, הפסיקה רואה זאת כחריג שבא ממקור נפרד שכן מצב נפשי מהווה זעזוע חמור שעבר על העד ודינו כדין סימן פיזי הנותר על גופו של האדם. כמו סימן פיזי, גם סימן נפשי הוא ראיה עצמאית.
2. ידיעת פרטים מיוחדים אצל העד שעדותו זקוקה לסיוע. כגון: קורבן של אינוס יודעת על סימנים מיוחדים במקומות אינטימיים בגוף החשוד, במכוניתו, בדירתו ואילו הוא מכחיש כל מגע עימה.

ע"פ 814/81 אלטבע נ' מ"ג הנאשם הורשע ונידון ל-7 שנות מאסר על ביצוע של מעשים מיניים בקטין. הקטין העיד, ביהמ"ש התרשם כי עדותו מהימנה. בערעור, הסנגור חלק בין היתר על הסיוע (לא להתבלבל כרגע אין צורך בסיוע בעבירות מין אולם, פסה"ד הוא משנת 81).

העבירות בוצעו במבנה שבו התגורר המערער והוא פתח חזית רחבה בה הכחיש כל היכרות מוקדמת וטען כי לא שוחח עם הקורבן מעולם.

ביהמ"ש מתייחס ל"סיוע" וקובע כי סיוע צריך לקשור את הנאשם המסוים לביצוע העבירה ולהוכיח כי בוצעה העבירה. האמון בעדות המתלונן לא מבטל את דרישת הסיוע.

ביהמ"ש מוצא סיוע במצב הנפשי של המתלונן. במקרה זה, החבר של המתלונן הבחין בשינוי בהתנהגותו הוא החל לחקור אותו ולדובב אותו ולאחר שסיפר לו את שאירע, הוגשת תלונה במשטרה- מצב נפשי זה מהווה סיוע. דבר נוסף, מצאו קרטון ובו זרע כפי שתיאר הקורבן.

המתלונן תיאר את פנים המבנה ותיאורים אלו אומתו ע"י החוקרים שהיו במקום. המערער הכחיש את הימצאותו במבנה אולם, קבלן בניין מסר כי המערער נוהג ללון במבנה זה.

למעשה ביהמ"ש התייחס לתיאורי הקורבן כמקור נפרד ועצמאי.

דרישה שנייה: צריכה לסבך או לפחות להיות נוטת לסבך:

הכוונה לסבך הינה בכך שיש בראיה להצביע על הנאשם אישית בנושא האחריות בביצוע העבירה. שחזור שיוצא מאותו עד לא יכול להוות ראיה אלא מהווה אימות.

לפי הפסיקה, עד מוסר בעדות תיאור של אדם שדומה לצללית של הנאשם = סיוע.

דמיון בין טביעת עקב נעל שנמצאה בעבירה לבין הנעל שנועל הנאשם = סיוע.

שקרים של נאשם בנסיבות מסוימות = סיוע.

התנהגות מפלילה המבטאת אחריות לביצוע העבירה = סיוע.

ראשית הודיה = סיוע.

דרישה שלישית: ראיה שמתייחסת לנקודה ממשית השנויה במחלוקת בין הצדדים:

הסיוע חייב להתייחס לאותן עובדות שהנאשם כופר בהן עם זאת, אין ראיות הסיוע חייבת להתייחס לכל העובדות ששנויות במחלוקת ודי לה אם היא תתייחס לאחת או לאחרות מהן ובלבד ובנסיבות העניין, תתייחס לעובדה מהותית.

לדוג: אם הנקודה הממשית היא עצם ביצוע האונס, הסיוע יכול להיות "תעודת רופא".

נקודה השנויה במחלוקת = עניין הטמון בחזית המריבה כגון:

אם הנאשם מכחיש שביצע מעשה במתלוננת, הסיוע יתייחס לכך שנעשה בה מעשה.

אם הוא טוען כי הבעילה בוצעה בהסכמה, הסיוע יתייחס לאי ההסכמה.

אם הוא טוען שלא הוא ביצע את המעשה, הסיוע יתייחס לזהותו.

משקלה של ראיות הסיוע:

בקביעת המשקל של הראיה הנדרשת, יש להתחשב במידת המהימנות, האמינות ובמשקל ההוכחתי של העדות העיקרית הטעונה סיוע. כלומר, המשקל הנדרש לראיות סיוע עומד ביחס הפוך למשקל הראיה העיקרית.

למשל: אם חוקר הילדים קבע כי מהימנות הילדה נמוכה ומהימנות פגומה, יש צורך בראיות סיוע גבוהות מאוד. ככל שהראיה העיקרית הינה ברמת מהימנות גבוהה, הסיוע יהיה קל מבחינת כובדו ועוצמתו.

מקרים בהם תוספת ראיות מסוג סיוע:**1. עדות שותף שהוא עד מדינה**

א. ס' 54 א (א) לפק"ר- ע"מ להרשיע בעבירה על סמך עדות יחידה של שותף לעבירה שהוא עד מדינה יש

צורך בתוספת ראיות מסוג סיוע.

טעמים לדרישת הסיוע לעדותו של עד מדינה:

✓ מדובר בעדות של מישהו בודאי פושע.

✓ קיים חשש שהוא ינסה לצמצם את חלקו על חשבון אחרים.

✓ קיים חשש שהוא ינסה לנקום ביריבים לביצוע העבירה.

ב. בעבירות הבאות ניתן להרשיע על סמך עדות יחידה של עד מדינה גם אם אין סיוע בצידה:

- עבירת שוחד.
- סי' 232 לחוק העונשין: עבירות הימורים, משחקים מסוכנים והגרלות.

ג. עד מדינה הוא שותף לעבירה המעיד מטעם התביעה לאחר שניתנה או הובטחה לו טובת הנאה. יש לשים לב כי מדובר באדם שהוא שותף לעבירה ויש בהחלט חוסר במהינות שלו שכן הוא מוכן להפליל את שותפו. בשעה שמדובר בשותף רגיל יש צורך לעדותו תוספת מסוג "חיזוק" אולם בשעה שמדובר בשותף שהפך לעד מדינה הוא קיבל טובת הנאה על כך ויש צורך בסיוע.

ע"פ 442/85 יוסף מזרחי נ' מ"י - ביהמ"ש מתייחס לנקודת הזמן בו נקבע כי עד הוא עד מדינה. דובר על עדות של שותף כנגד עדות של שותף אחר בעבירות של סמים. העדות נמסרה במשטרה כאשר השותף העד נדון במסגרת עסקת טיעון ונקבע לו עונש.

הסנגור טען כי מדובר בעד מדינה ויש צורך בסיוע, המדינה טענה כי מדובר בעסקת טיעון ולא ב"עד מדינה" שכן לא ניתנה לו שום טובת הנאה.

יש לשים לב כי בתחילת המשפט העד היה עד עוין והגישו את עדותו במסגרת סעיף 10א' לפק"ר, העד לא העיד בבימ"ש.

השופט קבע כי לאחר עסקת טיעון אין את עדותו בבימ"ש אלא רק את עדותו במשטרה - שלב שלפני שסוכם איתו על הסדר טיעון בכלל ולכן הוא לא עד מדינה ויש צורך רק ב"חיזוק".

ביהמ"ש קבע כי יש צורך "חיזוק" שכן מדובר בשותף + עדות שהוגשה דרך 10א' לפק"ר - מדובר בשני מקורות שדרכן יש צורך בחיזוק ולכן צריך חיזוק משמעותי.

2. הרשעה בעבירה של עדות שקר

ע"פ 190/82 מרקוס נ' מ"י - הרשעה בעבירה של עדות שקר על סמך עדות יחידה טעונה סיוע. באותה פרשה יש התייחסות לכתב אישום בעבירה של מתן עדות שקר לפי סעיף 237 (א) לחוק העונשין בו הורשע הנאשם בביהמ"ש המחוזי. הרקע לאירוע: רצה של החייל רחל היר, סניצ שאול מרקוס שהוא הנאשם, מונה לראש צוות חקירה מיוחד לחקירת הרצח. עמוס ברנס נעצר כחשוד ברצח, הודה בביצוע המעשה, ביצע שחזור שהוקלט.

כתב האישום ייחס למרקוס מסירת עדות שקר לביהמ"ש כי הטענה של ברנס הייתה כי ההודאות נמסרו שלא חופשיות ומרצונו החופשי. לטענתו, במהלך השחזור מרקוס הופיע בזירה, הפעיל עליו לחץ ואלימות ולאחר שעזב את המקום, השחזור נמשך. בביהמ"ש, במהלך "משפט זוטא" מרקוס טען כי הוא לא היה במקום. גבו עדויות ועד ישראלי הוסיף לעדותו של נבות ונקבע כי מקרוס היה במקום, דיבר עם הנאשם ומסר בביהמ"ש לפיה הוא לא היה בזירה, הוא למעשה מסר עדות שקר.

ביהמ"ש העליון, מנתח את פסה"ד - סי' 43 לפסה"ד מתייחס לכך שבעבירה האמורה קבעה הפסיקה כי נדרש סיוע ממקור אוטונומי.

ביהמ"ש מגיע למסקנה הפוכה, הוא מוצא כי עדותו של מרקוס אמינה וכי בעדותו של נבות יש סתירות רבות ויש צורך בסיוע משמעותי ועדותו של ישראלי לא יכולה להוות סיוע.

הסיוע הנדרש לעניין השקר הוא בעדות נושאת כתב האישום.

ע"פ 675/81 מ"י ה'אלבוזי ביהמ"ש מאמץ את שתי הקונסטרוקציות שמציעה המדינה. בתיק זה יש עדות של עד במשטרה שסומנה כ-ת/3. במקביל העידה בביהמ"ש חוקרת שגבתה את האמרה. הנאשם מוסר עדות בבימ"ש וטוען כי מה שאמר במשטרה אינו נכון ומסביר מדוע דבריו אינם נכונים, ביהמ"ש לא מקבל את הסברו וקובע כי יש שתי קונסטרוקציות: לפי הקונסטרוקציה הראשונה- הראיה שטעונה סיוע היא עדות החוקרת. העדות הסותרת היא עדות המערער שנמצאה בלתי מהימנה והסיוע מצוי בהודיה ת/3. לפי הקונסטרוקציה השנייה- עדותו של הנאשם במשטרה זקוקה לסיוע ועדותה של החוקרת במשטרה מהווה הסיוע.

מס"ד מרקוס נאמר כי ההוכחה המסייעת צריכה לחזק את דבר השקר שבדברי הנאשם ולא די בהוכחה המתייחסת למהימנות העד. הטעם: מדובר בשבועה של עד כנגד שבועה שנשבע הנאשם כאשר מסר את העדות ואין אתה יכול להעדיף שבועה אחת על פני רעותה אלא אם כן מצויה לצד הראשונה, ראיית סיוע. כמו-כן, הרשעה על סמך עדות יחידה של עד כנגד עדות הנאשם בעבירה של מתן עדות שקר, עשויה להרתיע עדים בכוח מלתת עדות והדבר יפגע בעשיית הצדק.

הכלל שדורש סיוע מצומצם לעבירה של עדות שקר בלבד ולא מתרחב לעבירה של הזחה לעדות שקר לפי סעיף 246 לחוק העונשין, ששם אין צורך בתוספת.

3. עדות ילד בפני חוקר ילדים

כאשר אסר חוקר ילדים להעיד ילד קטן מגיל 14 בעבירה שחוק הגנת הילדים חל עליה, ניתן להציג כראיה את ההודיה שגבה חוקר הילדים או את הזכ"ד (זיכרון דברים) שרשם וזאת באמצעות הגשה ע"י חוקר הילדים. להודאה כזאת של חוקר ילדים נדרש סיוע לפי ס' 11 לחוק הגנת ילדים; יש לזכור כי שתיקת הנאשם בדיון בביהמ"ש אינה יכולה לשמש סיוע (ס' 162 לחסד"פ). אין זה משנה אם העד הוא קורבן או שהוא רק עד. הסיוע צריך להתייחס לעצם ביצוע העבירה וזיהוי הנאשם כמבצעה. הודעת קטין אחד בפני החוקר יכולה לשמש סיוע להודעה של קטין אחר. מעשים דומים להבדיל משיטת ביצוע, יהוו בנסיבות מתאימות, סיוע לזהות המבצע.

4. עדות מוקדמת של ילד בעבירה "שחוק הגנת הילדים חל עליה"

לפי ס' 121 (ב) לחסד"פ- הרשעה על סמך עדות מוקדמת שנגבתה מילד בעבירות שחוק הגנת ילדים חל עליהן ובהתקיים התנאים המצטברים הבאים, טעונה סיוע:

א. העדות המוקדמת נגבתה מהילד בטרם הוגש כתב אישום.

ב. התקיימה אחת הנסיבות המצדיקות זימון העד למתן עדות נוספת:

- לא הייתה לנאשם הזדמנות לחוקר את הילד.
- לא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה למנות לעצמו סגור בזמן גביית העדות או שלא מונה לו סגור.
- הדבר זרוש לשם בירור האמת או לעשיית צדק, מטעמים שירשמו.

ג. חוקר הילדים לא אישר להזמין את הילד למתן עדות נוספת.

5. עדות אדם עם מוגבלות בפני חוקר

ס' 20 (ד) לחוק הליכי הקירה והעדה - בדומה לחוק הגנת הילדים, הרשעה על סמך אמרת אדם עם מוגבלויות, שניתנה בפני חוקר ולא בפני בימ"ש, טעונה סיוע. בהקשר זה יש להתייחס לס' 162 לחסד"פ.

6. הרשעה בעבירת המרדה

ס' 135 לחוק העונשין - הרשעה בעבירת המרדה על סמך עדות יחידה טעונה סיוע.

דוגמאות לראיות שיכולות לשמש סיוע:

- שקרי הנאשם - שקרים של נאם בעניינים מהותיים המוכחים בראיות עצמאיות ובאופן ברור וחד משמעי, משמשים סיוע וזאת בכפוף לשיקול דעת בימ"ש, הנדרש לזהירות בעניין זה.

16.12.10

דני ראויה גיטל

1

שיח עם פ

~~קריאת אומג קריאה / אפס סוף~~

שקרי (אפס)

שקריים של נאפס קנייני מותיים שמוכחים אמת קראויה עזימוליה
אבאלון קרור ומזממתי - משמיה סוף!
סוף אמלס י הו

דן קיהטל קמקל התיא שמו אמר לשקרי של נאפס.
אמלס הורטץ בתר קנווס תויה בער כן שזר אמנו של אמר
עזובו של אן (מזלוק)
אין הטיף? על סמועזת א השל שו שקול ממשל א "עז מתיים".
הנרצח ועד המצף קיצץ שוד קדיתו של הנאפס לנבו מבטיא.
הנרצח היה זכבן סמוי ^{הש} ועד המתיים התיא אסור שקול
עז הנרצח, עי פיגו יש עמק סמוי.

הנרצח ניץ אמלס ארנע סמוי. עז המתיים והנאפס אבי יתקו
היפו אולו ארכי. הנאפס יארף אקדח ירה ורצח אמר הנרצח.
עז המתיים אפס אמעץ אמבור אין הנאפס והנרצח נאלמו
אמורו וק הנכד. הנאפס אמר אעז המתיים - הול סוץ.
עז המתיים נפס א ויקוי אמתיא ואן הולו הסניי אמר הנאפס.
יש עמק של עז מתיים ויש זכר קמיוץ.
אין עזקה הנאפס נאלפ.

הנאפס קיהטל נוסמך קיהטל:

- מאחין אעזת של עז המתיים והנרצח סינך קמס קראויה:
  - א. עזת הול של הנאפס שהנאפס קאו אלו אמת אמר המתיים.
  - ב. אמור מתיים הנפשי של הנאפס קאמב סיטואציה.
  - ג. שיקי נאפס.
- קיהטל מתיים -

אמך השקרי התימתיים - הנאפס התימתיים אעזקה שהול יקץ שהנרצח
שזר אולו קעקו - התימתיים כי צה המתיים לרצח

קיהטל רואה קק שקר מותי שמסקר אמר הנאפס ~~א~~ אבינץ היצורה.
קיהטל אמר: קראויה קקקר שקרי נאפס זכריים אביבון קמית
נול אפיו שהנאפס יעזב סמל נעקב אלו קוקא ~~א~~

פסיקת פד"ה

2

הקצאה שמש הנטלש המטרה שיש בהן ראשיה פד"ה
כגון: התבטווח שיש בהן ביסוי ארעסיה סופא יבואו לשמש סופא!
פסד פלני נמי:

הקצאה פלני הופע בתחני ה-3 מעשי טיננס ועבירות מוננה בקיסין
מטרה מלאו אה 14. הקצ מעשייה מנייה ה-2 יקרה, קנחן שסיפא
קרה בקיט.

המטרה - אלהיו דקרה מעזא, הוטא כפר.
מאחר כמה ימים הוטא יגיבד והוטא מודה בחלק, מהמעשייה אורי טאיננס
קאחר מהקצאה.

לוא מועל קתרה עזרה העלונעו. (למשל אפוכיה רק חלק שפוט
אחודקה).

קבעל קתח אה עזרה המתלונע שזומה קדטא - מודטא אולם מהימנה
(ראיה וקרא אה הקדנה)

קבעל המונני - מודטא סופא בחלקיה בהא אה חפץ הורה המעדה
הקצאה המעדה שחן מתור (סנד ולדמאוי שם ספר ערצנו קמלי
מין שפיצק בקיסנה, שם יוער המתלונע לנו הייב רק
הטולה רח פייה חזרה אטיבר החני אלא קמ כחור העבירות,
מה עבירות קדעו.

הקצאה מודה בחלק מהמעשייה והייבד ראשיה קודרה הקורה
הקצאה ובפניה לו מהווה ראיה מסקנה (ראיה המכסה חלק
מהתלונעו.

האופן קומסר המעדה אה קרסו יש בו כפי אסיף אהרעה.
שקרה הקצאה קחלה התקורה - מהוויה ראיה מסיף.
קחחן כמה מעשייה שם מי תועדה דמעשה רז פחמי אולם
והפתרה אסירה מעשייה מונני.

המטרה - כפר.

מאחר מט - הודה בחלק מהמעשייה.

זנה ראיה מסיף כי אפילו אה הכן - ~~היה~~ התלונע השקרה.

* היתה מודטא ראיה הודה קענדפה שבטשש הודה בסופן חלקי
אפילו התורה: "כל אפיוה סכ"א לו ראשיה ראיה שמהווה
ראיה סופא!"

צדקה על "מעשים קדושים" ו"שבת קדושה"

4

כאשר מדובר במעשים קדושים, שבת קדושה וישאלו שבת קדושה, קמתו אתר
המייצג את השולח עשיתו ושמך סוף אדמת הסגור סוף.

כאשר מדובר במעשים קדושים:

אם משתכח את הקסם מתחיל אצלנו של אדם וזו הפקדו יסוד (כפי
שבת הקדושה):

מבחינתו של הנאשם כמבצע הפקידה.

התנהגות מפלילה של נאשם -

5

להקדו מהתבטחו מפלילה, אינם מהווה הודיה התפתחו
דינה כפי ראייה נסיקטיבית.

התפתחו אשם זה הפקדו הסדר אמיס מבקשה על מעורבות הנאשם
מתווך אבינועה של הפקידה.

כאשר שטח הוא דבר קצת כח עצמו. אגב הנאשם ועשייה
אשם סוף.

ראייה ישנה - נכחה האופן ישר שנקלטה ע"א אדם מאושינו של הפקד
ראייה נסיקטיבית - ראייה עקיפה,

אנש: ראייה נסיקטיבית - נכחו נשפך יתקרו כמו פועל.

הנה ע"א קדושים מסויים, השכניס אפסו את אמו אקדח הזקוק.

נשמך לויך קשה מסוימת - בינה, האדמ שנאפס דודר אג השפה

אילו כיוון נסיקטיבית. נאשם יש מכלול כסוייה נאשם שמוחלום

אמנם אמת שהנו הנאשם - נאשם ארשך.

הפסקה אולמרג שהתנהקות מפלילה הוא ראייה נסיקטיבית ויכנס

אביו סוף.

צד אשם:

פסק דנהל - ראייה התפתחה אה קוסר הנאשם בהאש מוקד מתח

כשהנאשם מנסה אהרתיק עצמו מהחירה ובעומת קורה קושך

אולמו אבינועה הפקידה - איתר ראייה כל סוף.

~~קטגוריות אחרות מלבד שני קטגוריות דבסיות נוספות:~~

א. ניסוח משפחה של הנאשם עם תורכן הרכה קסמני אמרשי
הרכה וביקור של התורכן ביצו של הרכה דאל הרכה.

ב. הימנעות מהייצוג אחידה משפחה ביצו.

ג. הכרזה חזקה קטגוריות.

ד. הרכה אולי מופק - הפכה אולי קטגוריות פנימיים.

ה. משקל הניסוח ובהאיסוף המשקל סיני.

ו. בעצם הוא: המשקל משקל אחרות ענינו מפתחיות ע' אולי כנע.

ז. (אם אולם קטגוריות משפחה אלו האם הרכה).

ח. שיחה קטגוריות מוסבר קטגוריות.

ט. סירוב לקחת חלק בהליכי תיקרה.

י. המשקל: מסירה דם הפשוטה אחרת כנע.

יא. סירוב מסירה קטגוריות חזק.

יב. המשקל: מנעו מסירה עם חזק והם סירבו אמור.

יג. סירוב להשתתף במסדר ציבורי.

יד. התעניינות המשפחה ממשקל המשקל.

טו. משקל של המשקל המשפחה עם המשקל גוסמא.

טז. הרכה מפורט אולם קטגוריות נא.

עם נאמי ארנון בקורה צ' צהירה ולקורה שההתקנות המשפחה אלא

קטגוריות אחרת שנין זהם הקטגוריות אחרת בקטגוריות.

משקל: המשקל משקל משפחה והיה מסירה אחרת אחרת אחרת אחרת.

7.

יִדְעָה פְּרִי מִיּוֹתְרוֹת מִסְקִיפ :

מִתְקָה בּוֹ עַד יִדְעָה פְּרִי מִיּוֹתְרוֹת מִסְקִיפ שְׁלֵמוֹת וְיָמֵהּ הִיא אֶקְלוֹס
אִתָּה אֵלֶּיךָ קִנְסִיבֵהּ הַמִּנְצִיחַ עֵץ, לִבְנוֹת הַבְּתוּלָה אֲנִי קִיבֵהּ
אִלּוּ - יִבְנֶה הַיְדִיעָה אֶתֶּם אֲסִינָה!
פֶּסֶד אֲלֵשֶׁבֶת -

הַקָּבֵן יִבְנֶה אֶתֶּם אִם הַמִּנְצִיחַ הַמִּנְצִיחַ אֶתֶּם שְׁלֵמוֹת אִם מִכִּירֵי אֶתֶּם.

6

סִינָה וְהַמִּנְצִיחַ הַמִּנְצִיחַ שֶׁל הַמִּנְצִיחַ אֶתֶּם הַיְדִיעָה -
פֶּסֶד אֲלֵשֶׁבֶת -

הַקָּבֵן שֶׁל הַקָּבֵן הַקָּבֵן דְּשִׁנֵּי הַמִּנְצִיחַ שֶׁל הַקָּבֵן וְהַקָּבֵן אֶתֶּם
וְהַקָּבֵן אֶתֶּם שִׁמְחָה נִלְצָה הַמִּנְצִיחַ.
פֶּסֶד אֲנִינֵךְ הַמִּנְצִיחַ -

הַמִּנְצִיחַ הַמִּנְצִיחַ עֵץ מִנְצִיחַ הַמִּנְצִיחַ שֶׁל הַמִּנְצִיחַ מִנְצִיחַ.

בִּיהַמִּלֵּל אֶתֶּם :

מִנְצִיחַ נֶפֶשׁ עַד מִנְצִיחַ הַמִּנְצִיחַ וְהַקָּבֵן קִנְסִיבֵהּ :
אִם הַמִּנְצִיחַ שֶׁל הַמִּנְצִיחַ אֶתֶּם הַמִּנְצִיחַ עֵץ הַמִּנְצִיחַ שֶׁל הַמִּנְצִיחַ עֵץ
הַמִּנְצִיחַ הַמִּנְצִיחַ.

שִׁמְחָה ♡ :

אֶתֶּם יֵשׁ צִוִּי הַמִּנְצִיחַ אֶתֶּם עֵקֶבֶת :
וְהַמִּנְצִיחַ סִינָה אֶתֶּם יִסְפִּיק אֶתֶּם, גְּלוּי קִנְסִיבֵהּ.
קִנְסִיבֵהּ: כֹּהֵן נֶפֶשׁ אֶתֶּם שֶׁהַמִּנְצִיחַ אֶתֶּם - כִּי אֶתֶּם וְהַמִּנְצִיחַ
וְהַמִּנְצִיחַ סִינָה שֶׁהַמִּנְצִיחַ אֶתֶּם אֶתֶּם. אִם מִנְצִיחַ הַמִּנְצִיחַ
עֵקֶבֶת וְהַמִּנְצִיחַ אֶתֶּם אֶתֶּם הַמִּנְצִיחַ אֶתֶּם אֶתֶּם -
יִבְנֶה אֶתֶּם אֶתֶּם אֶתֶּם הַמִּנְצִיחַ.

*

סִינָה אֶתֶּם הַמִּנְצִיחַ :

כִּי מִנְצִיחַ הַמִּנְצִיחַ - צִוִּי סִינָה אֶתֶּם כִּי אֶתֶּם וְהַמִּנְצִיחַ.
אֶתֶּם, יִבְנֶה אֶתֶּם אֶתֶּם אֶתֶּם, אֶתֶּם שֶׁהַמִּנְצִיחַ אֶתֶּם.
קִנְסִיבֵהּ: 3 עֵקֶבֶת אֶתֶּם אֶתֶּם - וְהַמִּנְצִיחַ אֶתֶּם.

*

8. ע"ש שבספר סוף יש אלאו צאואו :

מסכנה, אנית המאונה, ע"מאלי.

חיצוני

מהותו של החינוך -

אוספת האיגרות מאתמרג. האייה שעזרה למנוך במהמנה בפס"ה
העיקריה, (או צביע עקר עצמאי).

משקלו של החינוך - משמש בהגאוס אמתון הפסיסי שנתן קובי"ש
במוסר האימרה.

החינוך מוסיף נופך של אמת, לא חיה אהימס /שלה השנייה
במאורה, או אמישם בעקירה עצמה, די קראייה המתקדדה טמ
אמינה של האימרה.

קצוות אכיווה פכאול אשם חיצוני:

1. שתיקת האשם - (פנש הפנש)

* שתיקת האשם בהיח"ש יבנה אשם אנוק או סינע

ע"מא אנסק"פ.

* שתיקת האשם בתקרת מסכה יבנה למנוך

2. הומעוהו (האשם מלהשיב אשמה) - (הפקרוהו כ"א)

הומעוהו וי יבנה אשם אנוק אראיה בתקרה וקאר שקיפתש

הסדר אנסק"פ טמ אוקאול הומעוהו מלהשיב

ע"מא (ב) אנסק"פ.

3. אי שיתוף בעולה קבאני תקורה -

סירו ק של נאשם אהשמר במסדר ציהוי טו קבאני תקורה סמה טו

סירוב אשם ערמ דיקורג מעקה - מהוה חיצוני.

עקד קפסר אורי.

4. סירוב של אשם שיצרך תיפוש קאופו -

א. הכול - סירוב הושג כחיצוני :

סירוב של אשם כי יצרך תיפוש קאופו אנהוג סירוב אהיפגש ע"י רופא

אשם תקלמ אישור קמאלי אהיפוש פנימי, יאשם אצונק,

(אישר קש הסירוב - לא נצרך התיפוש

ע || אמסד

ה. התכנים:

- 1. סרובו של תשרי אצטריה גיבוס קנור לא יושב חזק, דמקדים הרואים
- 2. הסיח ד היה של באופסאורופס של התשרי (תשן, מוטל נט).
- 3. לא הוקשה בקשה אקיהטג לקבל הירג אמס או הקשה בקשה
- 4. ממש שהשקיה בקבל ביתר מסע בראיה.
- 5. ביהטג או נמן הירג אמיבוס פנימי.
- 6. ופסא לא איסיר אצטריה גיבוס בקנור בשרד.

5. סמנים ביניים בתומכים קיסר בלג-בלגוס-אמש סיון

לא רק נפש אלא פני.

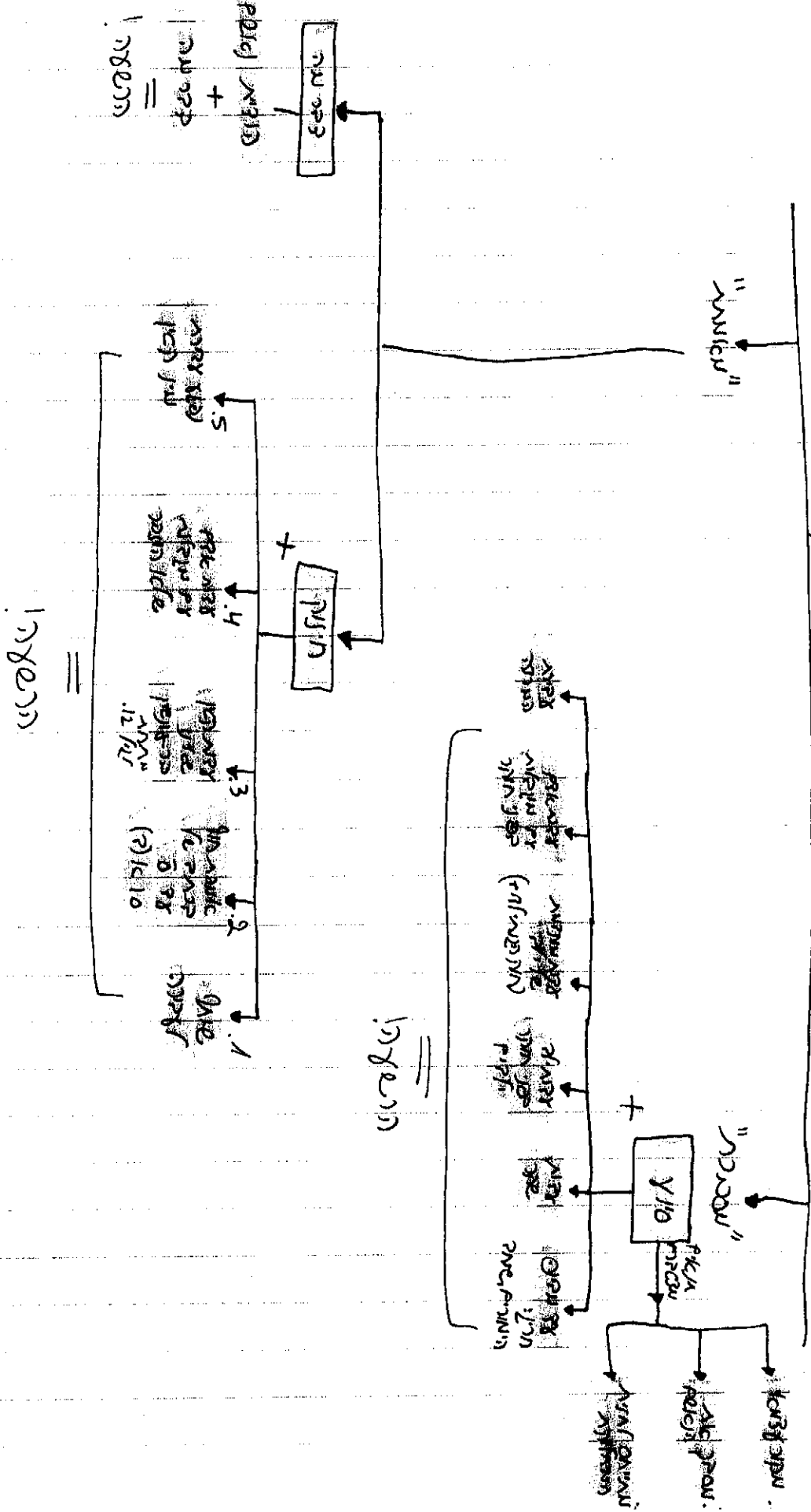
אמש: סאעג גריב אומה, סימט סויוא.

23.12.10

אפריל קיץ 1101

הגה

עמוד 10

מכתבים לפרנס נרנש אופסר כוונת סטן תשנ"ב

1. עקרא שטף אקקורה -

הכל: הוסיף על סמך עזרתו היתירה, בן שטף אקקורה - אצות דגרי אצוק

ס' 54 א (א)

התנאי

בעקבותיה האלו נמא להפסיק על סמך עזרת היתירה בן שטף

עקרה חינוך:

א. עקרה שטף.

ב. עקרות היתורים.

ע"מ מ"ד נ' כהן:

שדה ששטף בקר קראשון שקונץ ע"י שניי.

אלון היה שטף, בא עז אופטע, אשר אצטע השתף השט, כהן,

הנ"ע או אשקיה. קנתו השט כהן נכנס שטף יקטא התוצר ושט (מזא)

אלון שטפא אלו מהתנא

כהן ספר - הכסף העפיר. אלון - שטף אר הזופטע אלון.

אלון מפלו אר כהן.

הפד"ש - פקדג - הקנן להקרה און הסכור האפנר.

נחום תנד שהאופטע אלון ע"י.

קמתוני - צט אר האש! אר כהן!

מבסיה: הוסיף האלה מאסרה אר - הקדור אלון השטף קשר

ארק שיהא היו עז תיסר קנתו השט והיתווי קציג, אלון הפלו

אר כהן. (יש שכור + אופטע - א יש אימור אר פירסה של

אלון - אר) אצור אל מתק אר היתווי של בעקווי הנוסר

אר שני קמתוה ואל ע"י אל מהווי חינוך!

קעמן - אצום שטפס א ע"י הקרה שטפס צורסר סיון

ולא אצוק.

היהש אשס אר הקדל קין חינוך אסיון!

נמקו הקצא.

קצא הרוך - השפס קינר - מאמק אר אימור העזום

וקונקט שהחינוך צירר אהיתם ארס ראוני אקירה ולאו קונקט

אזכרים השנים דמחולקת.

כמעט כל דבר יבוא אהור "חייב" - כל עוד הוא מאמץ את גרסתו העד.
השולח אצורה - יש צורך ב"חייב" בארץ! כפי שהשע אר הנאסף
הקצי"מ - אלא מוכיח את הנקודה השנייה דמחולקת

ההסבר של קונץ - הקבר חייב את חייב אלהים אשתי הנאסף
או אנתו שהשאלה שטיה דמחולקת, אלה:

המוסר הדא"מ קאם אצת ואקדור את מהימנו העד השולח
אצורה ע"י אישור פוס חונכי אצורה קצומו!
אכן - מספיק אימור אצומו כפי שהשע!
קצת המעט - השפס בק:

אמיח מהימנו שבתיוק (דגש) אלק התפול את הנאסף.
מחולקת אעוד על כך שהחיוק לא כן יאמר ויחזק את
מהימנו העד/שולח, אלה:

יסוף ויעד בקרן צאם או אחר את הנאסף דמשפ העדויה.
הקצי"מ: יש אשאר בין אספר מן "סוף" / "חייב"!

החלטה:

"חייב" צדק אלא פוס מקדו של השולח אכן הפרטי
לא חייב אפ"ר דחזקת המחולקת.

2. אמרת חוף קברך של עדי:

ע"ס א (א)

"לא יורש אבדן על סמך אמרה שמתקלה אפי"ע זה אלא:
אם יש בחומר הראייה דבר לחיזוק"

החיזוק הנכסף = זכרון דברים של הפסד, או היות פגועה של הפסד,
מזכר פסל של העד המשנה

כדי להשיג אבדן ע"ס א - ת"ד מוסר ראיותיה מסתן "דבר לחיזוק"
קטלוג: אשה יחובה, יש זכר של שטר שטאה אה הסימני, ו
ודקוה העדים הלא אלא נוצה אפוד או שהא אמת שהא פתימה.

ע"ס אמר בתן נ מ"י:

המפועד הורשע בעקבות כנגד אמת - איננו כליא שוא, איחוס להצחה בקורה.
ההושעה בהקססה על הודעותיה של האישה המשנה שיעשה בהתאם
א"ס א, וכלא עקדי:

בהיחש הלא הכחשה אה דקרה המשנה בענין איונים ואיומים קנכה.
בהיחש מצא חיזוק אראייה בעדות הפסד שהונעק אדורה.
בעדות הפסדה ששולה אה האישה.
בעדות דעמיהא של בני הדין.

אפסך דעיון:

החיזוק שעה מהענין בקר שיעו ת"ד אהיה ראיה עצמאית ואינו
חייב אפסך אסר אה הנאשם, אלא:
אמת אה העדות!

בעקרה בו נמצא חיזוק אמתק מהעדות, נהגן אפסו על בני
כ" בעדות המענינה קאמתה אימרה, אה קיימה בין בעדות
ציקה פנימה, תורה ענינה אה נספן מהווה פרשה עוקדגיה אמת.
בהיחש האמת לרסה האישה ומצא חיזוקי נק בעדות האיומים וכלא שוא.
אך נתפס - כי החיזוק אה אה עדיה איננו, היות ומצורה דמ"ע של
מסכה עוקדגיה אמת קעל ציקה משתפה.

בהיחש - הרשע מאוניה הכורה דקיה, מהכחשתו קוופה של הנאשם -
שבתו תנית מרובה גדולה!

כ"י החיזוק אמת העת החזית כדי לחמוך בקינסה האענינה
חיזוק כולה!

3. הנשעה על סמך תפיל שאלנו בר עונשין:
הנשעה על סמך עזרה יחידה של תפיל ממנה ליל 12, אלו"ם דבר איתיק" ע 55 (ב) אפרק

המועד הנקודע אצל - מועד מסירת עקומ בקינה"ש!

4. הנשעה על סמך עזרה אודם עם הנקבול, שלא הונחה:
כשהנשעה לא הונח עם הנקבול שכ"ר, מהסיבה שהטו לא נהפך
את חובתו אומר אמת, בסיבות אלו הנשעה בעזרת לעג ואזקה
מין, כצ"ח ו**הכ"ה**, על סמך עזרה יחידה של ע שלא הונח,
אע"פ דבר איתיק".

ע 18 (א) אמת הניח הקינה ונקדה

5. הנשעה על סמך עזרה יחידה של נפגז בעזרת מין שבנצרה בו
בהיותו תפיל:

ההנשעה ממתולה קבל 28! (ע 254) אמת העונשין-ס"ן אמת עזרה איתיק" (תפיל)
1. ע 354 (א) אמת העונשין:

אם נקדה אמת מהעזרה הבין הקאות בתפיל, והנשעה בזמן הקדמה
הנשעה אמסרה אמת שאלו אנפגז 28 שנים, לא יורש הנושם
על סמך עזרה יחידה של הנפגז. אלא אם יש בחומר הראוי אמת
העזרה הן:

- א. עזרה מין המשפחה וקיד אמתאי על מסר ישע.
- ב. עזרה איננו, בעלה אסורה בהסכמה, נעשה סבוב, נעשה תענום
שקר האמתאי על התפיל שאינו בן משפחה.

2. ע 354 (ב) אמת העונשין:

אם נקדה אמת מהעזרה הנין הקאות בתפיל והנשעה הנשעה אמסרה
אמת שאלו אנפגז 18 שנים או בעלון 10 שנים מיום קיבוץ בעזרה
אם האמת - לא יורש נשום על עזרה יחידה של הנפגז אלא אם יש
קבול - איתיק":

א. אינעס, מעשה סדום, מעשים מנונים.
ב. העקירה (עקרו הידי מ. שטאל) או 15 שנים והוא לא אחת.
ג. הקטן ואל בן משפחה.

נספח אסורים:

א. כשהמלואם עקר את גיל 28 - אומאסיג חייב תינוק!
ב. כשהמלואם מתחג גילו 28 - קוצת.י.י.
אם מלאו או 18 - או אלו או 15 שנים מחוץ העקירה
קיימת:

- קוצת עקירה בגיל 5 ובגיל 19 הוא הגלום:
הוא הגלום ^{מגיל} מגיל גילו 18 אע"פ עקרו 10 שנים - צריך תינוק!
- אם קוצת עקירה שהוא היה בגיל 13 והגלום בגיל 19
לא אלו 10 שנים - לא צריך תינוק! אפי' המאומה!!
הרבותא!:

העקור נגמל אחר שנים רבות, והעקור תופנה אפי' קצת
קצת - קורש אומסר (א"ג"ג) מסך תינוק שטאמא אנגה!

קצת:

א. עקור הסעונים "תינוק", שצנמה ימלה להיות תינוק!
כאמר, עקרו של שטאמא העקירה, אחד נגד השט.

ב. אין צורך בתינוק בל אשם בפרוד.

ג. תינוק לא חייב להביאם לען השעיה במחוקק.

ד. יש צורה חדשה בין משקל הסויה העיקר הסעונים
אוסר לבין האוסר צנמה - הפונה!
כשהעקור קצת - יש צורך תינוק קצו, ולהפך!

תוספת ראשונה מאמנת:

קצרה

מהותי- ראיה זו היא לא ראיה מסכנת את הנאשם בקרינה קרה
בנדה בהודייתו אלא :
זו ראיה מאמנת בלבד, המשמש אמת מידה לבחינת אמינות ההודייה.
ראיה שאם תיחיה גיבנית וא שאלה מההודייה של הנאשם
נתקף- בסוד בן אלוו י נני.

מכר "הקדר מה"

אנחנו שהנאשם לא קרה את ההודייה מאילו בשל אגף פנימי
שהיה מצוי בו.
אם- די ראיה שטאשר את הס'פור בהודייה (אלו קווקא מ'מ'ס
אנחנו הנאשם בהודייה.

בסוד בן אלוו:

נסיון שיש קמתו בק, אחד הקדיוס צורה את מקנה קווי ונתון
של הנאשם ונתון את העשרה אליו, בגאן התקצר, הנאשם
מאוצה קפני עזר את
הקצור שימש עד צינר המשפט נקד הנאשם.
"קדר מה" היה קצת התקדד בתחנת הקזק שלה היה את
ג'יסו נתון של הנאשם, יאק ע' ס'ח'ק הנאשם אהשג'ר דמסד
צווי קול.

מה קורה כשהנאשם מודה בקרינתו?

חב'יתו- העשה! אין צורך "קדר מה".
נאשם כי- כשהנאשם מודה בפני שפט, השפט מתחמם מהחנינה
ואם הוא אחינה- השפט יכול אהשג'ר ע' נה.
אם השפט לא משוכנע באמינות ההודייה- השפט לא ח'י'ב
לקבלה, וא מרשץ ע'פ'ה את הנאשם!

הודייה מחורף אכיל - בהנ"ס -
כל הודייה בפני כל אדם מחורף אדיון הראשי!

אין מניעה שמקור הדבר מה יהיה נצול בנאשם עצמו,
ואלא שיהיה במספר שהוא חיצוני - אהודייה כגון:
א. התענוג מפא"ה של נאשם.

ב. הודייה בעקבדה במהלך ערות.
ג. יכולת של הנאשם לשחרר את האיחוד, בתנאי -
שהתנאי לא יהיה מסגים החוקרים או ע"ה הנתיגים
כנתקף בע"ה שמא"י נ"י:

שם הונשך נאשם בסדרה עפ"י חוק - הגרפולוג לניקה.
וא"ן - הודייה במסגרה לא תהאור משם שנחסו על סמך
ההכחור של שטחים אין "דבר מה" נוסף.

השאלה פ סוג:

מוצא "דבר מה" בזה שהנאשם היה מוכר אסמים קשים.
זוהי ראיה נספיקת אנוכחור הודייה כאומר, "דבר מה".
אמירה -

1. הי"ה ג"מ ערות בע"ה נקודות שפרכו.
2. ה"ה נקודה שראה כפה ואקוב של שלמיז ישיבה.
3. ה"ה קרה מצא שזן בפתח ביתו של הנאשם.
4. מצא חוק מהפכים תוקנים ביטב אור שמה.
5. נפתחו י"ר הקופר הטיבה שמתו א"ה גר"י קניקה.

השאלה בן סוג:

אולם, כשצ"מ הי"ג תוקף כי:
המערך היה נתיק אסמים קשים באוגר הקפה - צ"ה המונח ש"ו!
ביסוד דבר מה מונח התש שמו מ"אס הנאשם עצמו
עבירה שבינך אחר, ע"ז ביקש לתפוג או שמו עתק נטיה
ארוס צ"מ, הודיה הנאשם בעבירה בש"ו לא קובצה!

השאלה א"ן:

מא"ה על השאלה בן סוג על כן אראוג "קמנע" כדבר מה.
בוא סבור - היו ד"י ראיוג בעיקר כ"י אהושך אור הנאשם.

מקובל

היו הרבה ראיון של "דבר מה" או שפסגה בין פורה היה נוח
להצניח את הענין - כדבר מה.
אבל - אם נאמר הייתה הכוונה היתוצה - יש ספק אם היו
מניחים למוצאה כנאמר.

דבר מה" יכול להיות גם מצד בו הנאמר יונח פרוטים מוכתמים!
ע"פ ע"י מצוי -
הודיג נאמר השארת עוקדור מהותיות ממסכת העקדור
המוצא בהודייה, עשורה אשם "דבר מה"
הס"ד או בתוכ -
כשם צהור בין גרסא הנאמר לקוסא שמהו:
נמן אמצא "דבר מה".

משקל ההודייה נבחן ע"י 2 מבחנים מצד פנימי:

א. מבחן פנימי -
מת"ס אמר ההודייה ואסימני האמת העתאים בה.

ב. מבחן חיצוני -
סימני אמת מתוף אדרי הנאמר - זהו מבחן ה"דבר מה".

2 תשע מל"ס אג ההודייה

1. חשש של אחר חיצוני -
ס' 12 אפקר: יש צורך בהודעה חופשיה ומרצון.

2. חשש של אחר פנימי -
כ הנאמר פ"א מתוך אחר פנימי.
בהנש ימתן אג ההודייה על רתע מבחני "דבר מה".

מטקו של "דבר מה" :

המטק משהו בהרואס אהודימ הנאוס - ממחן בהיפור!
הודייה אחינה - דקר מה (מוך, וההפר!)
פוד או אר קיב.

מטקה של נאוס :

ע"ס 621 אסדכ -

מטקה עש"ה אהיו "מינה" ואר סינץ" אהיוו הדיקה.
מחון, היה עמ ארצוב מקו וחומר - אספר של דקר מה!
אלא - מטיקול מנינוג נתקצ בפטיקה -
פוד מוחמד ע"י נ"י :

מטקה נאוס דמשכס אלא יכנה אמש "דקר מה" כי -
יש בקר חזרה א הודייה אלא ממחן מיצונ שמחזק אומה!

מטקוים חניקים -

מוט הימחור של נאוס מלהקד אהיוו דקר מה" אנו נאר
כהתקיים 2 מנאוי מנכס קיב

פוד מילס"ן - אמחון אהמא!
מכס אה נא משה האספה הרא"גיו

שאלת גמ' 11.

דבר מה

שתיקה נאש - לא גחווה "דבר מה" (לא באמצעות).

תרי"ן לאחירה ששתיקה נאש לא גחווה

ת"פ פ"ד מילש"ן ה'הק"ץ הצבאי:

תושב י מילש"ן כ"ה קצין ו-סיני בס"מ מוסק, בהסמך על הוצאה להורג קטורה קטורה.

המשפ"ט - שמ"ע נכור השתיקה.

הט"ו שתיקה הנאש קדימה עשויה אש"מ "דבר מה" להוצאה להורג קטורה?

השופט אדם ארבל:

מתייחס זה ל"מס' 62 למס' 62: "אם כ"מילש"ן של ע" 62 לאפשר

לכל קצין מוסר ראוי"ג הכולל את ה"דבר מה".

~~למתייחס ע" 62 גחווה דבר מה~~

מתיקול. מדיניות המשפ"ט - האו"י כי ה"כלל שתיקה נאש - המשפ"ט

לא גחווה קמו מ"מנס"ף הוצאה להורג ש"מסר בהקרה,

אלא בתקרים מ"מנס"ף!!

משורה א"ג שיקול הק"ג קפני ה"הכ"א ה"פוס"ט

תק"ג תש"פ:

1. קיב"מ ש"מ"ע כי מקור קבוצ"ג א"מ, כ"א"מ,

הוק"י מפורט.

2. א"מ"מ מ"מ"ל הנ"מ קמו ה"מ"מ"מ, א"ל קיב"מ מ"מ"מ

ה"מ"מ"מ ה"מ"מ"מ מ"מ ה"מ"מ"מ ש"מ"מ"מ ע"ל מ"מ"מ

א"מ פ"מ"מ ו"מ"מ א"מ"מ"מ א"ל מ"מ"מ"מ א"מ"מ

3. א"ל קיב"מ א"מ"מ"מ כי שתיקה הנאש אי"מ נ"מ"מ

מ"מ"מ א"מ"מ א"ל ז"כ ה"מ"מ"מ ה"מ"מ"מ"מ היא א"ל

או שוקה נ"מ"מ ה"מ"מ"מ ק"מ ה"מ"מ"מ ה"מ"מ"מ

השם אוי: שנתה הנשאלת זשייה, אך אל חייבג אהווג
 קבר מה 900 אהווייה שמשר הנשאל קהקרה, קכפול אק
 שבהקרה אקרה קצילוג ויקלו אהויהש שמה אל יהיקסה
 של הקרה הערש כי מיעתר קפנו הקדיה אומג.
 השם אוי: סקור שאיחצו ביבם נכסוי, אינה נקיה אמסקוי
 שן אמ המותקה היה חרם ששיתקת הנשאל אהויה קקר מה,
 ונה קנה לטמ מפורטא.

~~שם קדיה: אהויה אהויה קקר מה:~~

- # שיטת ביצן יטלה אהווג "קקר מה"
- # סיווג מפליח עכטאיות (כולל סיווג נסיקתור):
- נחמו: אקעגשעל, ממכסוי קפג א קניכן, הוטאמה של שכידי יר
- # מנע יטל אהווג "קקר מה"
- נמו: הוטמכרמ אסמיו
- # סיווג אפציוג יטלה אהווג "קקר מה"
- נמו: אפצג שנגב סיופ.
- # אומירה קפני שפס מעצרכיפ, יטלה אהווג "קקר מה"
- # שאלור - מהוה "קקר מה"

מה לא מותר "קקר מה"?

- # סבירוג של הודייה אל יטלה אשמל מקחן אאומיגרה
- קומר, העקרה שבה הודייה נחויג סכירה - זה אל טאומר אומר
- יש ערך קחוייה חיצונית.
- # - הודיית נשאל אחר, אל יטלה אהווג "קקר מה" אשניה
- לומג - טם הקירוג שמוקאיופ קבם טם נוקטוג - אחר אל יטלה
- אשמל "קקר מה" אשניה.
- הרציקטאל - אומגו מקור אחר אכ - אומר הוהודייה,
- לכרך מקור איצוני כפי שיהוה "קקר מה"

תדקיה קדוקצה שהטא אומר אור הקדריס.
 כואר, אור הנשק ומשל סאותי זה נטן אמרתי טמי זה קדריס
 קמטרה", הוא אימארה קמוך - צפ לא קדר מה".
 # הימצו מלפניך לא אהוה קדר מה אול מתקיים.
 # הלטיג הקדיה אא למש קדר מה

~~לפי יש זכר קדר מה מוקר~~

כאשר נאשר מכתוב אור עצי מסרה התוקניה
 אא הוא מכתוב ← קדר מה צפן אהוג מוקר.
 # נאשר מסרה הראיה שפגרתשה הפדורה.
 אמל: כזח אא לופה.
 יש זכר קדר מה מוקר".
 # כאשר זכר אהוכיח ראיה ממסרה מפי "עז מדין"
 # מול נפש, שימריס, מסומיים:
 בשל מצקת הנפשי נדרש א קדר מה ממשי ומתת"!!!
 # תדקיה קפני שנגל עקרה אומר אול הודייה קפני מי שיע
 אש מרוג, עקין יש זכר קדר מה" אלל שמקור
 קדר מה ממשי יגרו, ומקום שצפ מסרה ההודיה
 מוכח - יבתנו זכרני הפז קטומה מיקה הפקניה יורג

* תוקייג מול ← יש זכר קדר מה"
 (שוכר, אנקז אור)
 * כאשר זכר אדקוק אור היוםספוט הפטיגיוג
 - עז מקיים - סיוץ
 - אעז מקיים שמוכיח הודייה - זכרמה
 עז מקיים שפולה אדוק ואלו מעיק - עז עוין, מנישיס -
 ההנכיה שו עפ סו א - כביטל זכר ~~ה~~ תניק אול
 זכרן סיוץ! הסינץ קולץ" אה היחזוק.

חוקת התעודה

מטרה של חדר התמורה -

בעת הקצאת און זוכר באוספת אולן אן ביהיל אפרס קהכרע
בינומה הניע אולו אהסלפק הקצות שבהקסס אליה הרשיע סמ
הנאש קעדינה.

אולן העקרים:

1. הנשעה קעדינה מין:

סער קעהיל מרשיע א- הנאש קעדינה מין אל סמך עצמ' יחידה
של הנפגע, אלו אפרס קהכרע קיע, מה הניע אולו אהסלפק
הקצות נא. (אארק מקרים של מינים).

ס 54 א (ב).

2. הרשיע א סמך עצמ' יחידה של הנאש קטמא הנאש:

שם מזבקים בהר נמ אהיז קיין של נכחור הנאש.

יש לשם שקיט הקטן אפלע.

קטין - עק של 18.

המזבקים הם:

א. עצמ' יחידה של ב' קטן בנין קעדינה הקאול:

ס 2 ג אהוק איתון סיכרי קין (תהינה עקמ)

* צנע וקעקעה.

* אולמור מחורה.

* אקל קעני אהאולו קהיניס, כאסר הקטן מעד כנע

כאמטי אלו, א אלו אן אלו אן עק צכאנא אהפ.

* קעדינה שקונשן סו שנה מאסר אן יער, כאסר הנשע

מנהיל קעדינה נמאן.

ב. עצמ' יחידה של קטין שאינו הנמלסוך בנין קעדינה תמ' הקאול:

* קעדינה סר באנפ אש + הקאול אי קעדינה מעד ננה.

* קעדינה מין מחורה (אינים).

.5

* מעשה סדום קנס' קנה אינוס, מעשה מנוס קנס' קנה אינוס,
עקרה מן חזרה במסכה.

2. * ענה ימיה של נסין שוינו המתאונן, המעיד (גז)
מורה, ידוע בצדק, אפוארופסו,
קנין ביצע עקרה מין.

משה -

(נסין - עז גיל 18.

ציישג ההנמקה במשג האצורה - ע 54

קעקר היה פרישה של סוג קמשט האצורה. אצורג הכרדה
על סמך קצרה יחידה.

מקלה צו קבאה וכסא'ש קרשה אמתן נחוק אקיסוס פסד
עב קצרה יחידה.

נאט נאשר אין מקורה בהודיית קהל קין.
מתקניש המפונטיש קס, מצא המחוקק עב נסיון התייש
שש להתייחס לקצרה היחידה קמשקנה.

הכלל (הא):

שביהש מוסך אפסוק על סמך עקרה יחידה.

אך מתקניש המפונטיש קס 54:

יש צוקר דחוקה הנמקה!

בהודיית קהל קין + אין צוקר בהנמקה!

נאצרה' - נוקייג קהל קין מספיקה!

קפאלי - נוקייג קהל קין + קבר נה.

עב מוקה ההנמקה קטומה:

הפסיקה פירשה נאט כחוקה אג סעש נמש.

לומר, חוקה ההנמקה ציישג אעמוז ק-2 תאניש:

1. סעש ממש/מהותי - לא אצורה שהסופס נמן אעצמו.
2. ציישג אעקר קיקורח - אהיבמן עי' קרטה-קצור שמש
אצורה א-הצורח ואשר טעמו.

צקמא: קינהל מוקש שהימשוח צד נאהקטא עב מתאמט ט-
מוקה ההנמקה.

הצד קליו מוא מוקה ההנמקה, צניך אפרטומ

6.

אביה'ל שה'צ' ש'נ'ק' א'ל ה'כ'א' ע'ז' כ'א'ו'נ'ט' ו'ז'ה' ל'ש'מ'ע' א'ל
ג'י'ב' ה'ה'נ'מ'ק'ה'.

ז'מ'ק'ר'ה' ז'ה' י'ש' א'ק'ד'ו'ק' :

ע'ל'מ'י' (ש'ל' ה'ה'ו'כ'ת'ה' ?

ה'נ'ק' ש'ע'ל'ז'י' מ'ו'ט' ה'נ'ט'ל' ה'י'ט' ז'ה' ש'ז'כ'י'ן' א'ס'פ'ק' א'ב'י'ה'נ'ט'ל' א'ל' ה'ה'נ'מ'ק'ה'
ו'ל'ש'ב'ע' א'מ'ו' א'ה'ס'מ'ב'ק' כ'ק'ד'ו'ת' י'ח'ז'ק'ה'.

ה'ע'ת'ק'ו'י'ז' ק'ה'ב' נ'פ'ר'ש'ת' כ'ת'ב' ה'ה'נ'מ'ק'ה' :

כ'ת'ק'ו'י'ז' ק'ה'ב' ע'ר'ב'ק'ו'י'מ'ו'י'ז' 3 כ'ת'ב'ו'י'ז' ה'ע'ז'ק'ר'ו'י'ז' ע'ם' ע' 54 :

1. ק'י'ה'נ'ט'ל' מ'י'ס'ת'ן' ע'ל' ס'מ'ך' ע'ק'ב'ת' י'ח'ז'ק'ה' ז'י'ו'ן א'ל' ס'ו'ע'.

ה'ק'ב'ת' י'ב'ו'ל'כ' א'כ'י'ו' - מ'כ'ע'ס' ה'י'ו'ק'ע'ז' א'ו' ה'פ'א'י'.

מ'ו'ק'ת' ה'ה'נ'מ'ק'ה' א'ל'ה' ז'כ' כ'א'ש'ר' ה'י'ט' א'ל' א'ס'מ'ר'ה' כ'ה'ז'י'ת' נ'ק'י'ב'.

א'מ'ת'פ'ת' ה'א'ז'ע'ב'.

* א'ל'ק' מ'ה'פ'ס'י'ק'ה' (ק'ע'ד'ה' -

ס'ו'ע' א'ז'ר'ת'י' = ס'ו'ע' פ'א'י' (א'ס'כ'ו', מ'ת'י'א'ס'ט' א'מ'ל'ו'ק'ת' נ'ט').

* ז'י'ש'ה' א'מ'ר'ת' - ע'א' ע'ו'ז'ד'ה' ז' מ'פ'ע'ל' ה'פ'י'ס' :

ה'ס'ו'ע' ק'מ'ש'ט' ה'א'ז'ר'ת'.

2. ה'ס'ו'ע' א'י'י'ן' ש'ל' ה'נ'ב'י'י'ג' כ'ע'ל' ה'ק'י'ן' :

ה'נ'ב'י'י'ג' כ'ע'ל' ק'י'ן' ה'ו'א' כ'א'ש'ר' ה'י'ט' מ'ו'ז'ד' א'ס'ע'נ'ת' ש'ל' ה'נ'ק' ש'כ'ט'ק'.

כ'א'ן - א'י'ן' ז'נ'ר'ך' ה'ה'נ'מ'ק'ה'.

ה'נ'ק'י'ה' י'ב'ו'ל'כ' א'כ'י'ו' : כ'ע'ב', כ'ת'ב' א'ו' כ'ה'ת'נ'פ'ת'ו' -

3. מ'ק'ו'ק'ר' ק'ס'מ'ד' מ'ה'מ'ק'ו'י'ז' ה'כ'ס'ו'ת' :

א'ל' (ק'ס'ו'ן' מ'ת'ח'ת' א'פ'י'ן' 14).

ע'ק'ו'ת' א'ת'ח'י'ה'! ב' ה' ע'ק'ו'ת' ש'ל' כ'ע'ל' ק'י'ן' (ג'י'ב'ע'ז' א'ו' ע'ק'ע'ז') א'ו' ש'ל' כ'י'ן' ז'ו'ל'ג'ו', ה'נ'כ'ו',

ו'ל'ק'ו', א'מ'ו'י', א'מ'ו'ת'י' ש'ל' כ'ע'ל' ה'ק'י'ן' :

7.

מתי צה בן הנזק / בה הנזק וא :

המקד בהנזק הוטו : מקד מסיר הנזק

ואד - בינאני לא מטאפי.

אם הנזק 2 קני משפחה - לא מקודק בעדו יחידה.

8. נזקו הוא של אדם במעמדין בהוצאות המשפט אומר

הן הדין שהנזק אורגו אהציד - יש צורך באורג הנמקה.

9. אוקמה נדעצמין , האין , אואהנפש , נעדר !

המפדים אלו - קהתם ינדכך קנוסי / אדות היא , נג אנמק

נמא כדי / אצנור מאק השנס ב ספק , אנוי הייה באמרגו

ש/ הנקד בחי / השפוי , אנה כלשהי העשייה אס או

תקיעה נצד שפנד.

ה. נסיקור אמר שקהן דרושה אקדג קעקש הנמקה :

- דקמא : אקעה אהפרת הדאמנישטין -

סד פאונ י פאניג .

- דקמא : אקעה נקד הימנריש ומשתק : מנל -

סד צונאודה .

ע"א רונקלן J טאני :

הענה ערך קמ"ו 3 צוטאג.

צוטאג ראשונים - ציווה אלמנט אורהרכוש, קמקרה שהטו גמור אפר
נותן מקרה אמתות.

צוטאג שניה - נעדה אתרי עור אישי ונפסלנסר עפ אמתה

ציווה אורצנאנו אמערעד אלמיתו .

צוטאג שלישי - הועק אמערעד ח' מעצבון הירג אמתות .

המתוץ :

ביא אה הצואה השלישי לקיים את השנייה.

היקלאר הוענך שקצצק הענות תח אה ער צוטאג השלישי אמת

שהסעו אמתו אעז מסונסק והתיתו אמתו מזלי שהמתו יעז אמת

אמתת גמרי אמת משוס שהא אא קודר עקרי .

האלה: הא קיהתל ימ אהסס אמת אמת עזתה של העשיכה קלדי

קיהתל קדע:

1. ע 54 קודע-אמת קיהתל פוסק עם עקרת יחידה קל בן

אמת סודע - אלו אפר קיהתל אמת, אמתת, מקוד הסוסת קדוד
אמת.

2. ק"י קהצקיה באי הדאמת האויר אמתת אמתת - העקרת

כהעמקה .

3. מתן עקרת אמת אמתת העקרת היתוקיה - יש קו אמת

העמקה .

עקב סקרה ועקר מונחה

אילוי + אצות

סגור אפקודה

הכ/אום :

הכל עקב פסולת עקב סקרה

כאשר העד אופן שהשעה "אולה נפש" = עקב סקרה, והוא לא רשאי.

אוינו אסקור שהנמש אולה נפש.

הכל הוא: שד ראשי אהעיד אן עקב קאקד!

ביהעס או פסוק אן סגן קדמים שאמר אד שהא לא מחוזה,

אזא עקין רמי אפסוק אא העד שנגע.

כאשר העד חסוק מסקנה - הקדור פסולה.

מטון שהמסקנה שמוכר אביהעס קאקד.

מחיסה: אינו אא העד וההכרה אכ.

אחא אן אביהעס אינו אא הויץ העקב אן אול והוא מסתע קמוחה.

אא א - ביהעס לא כולו קמוח העד והוא יאן אפסוק קע רסא

ע"ש ממאלו א הוואו.

התכין אלו: עקב מונחה

עקב מונחה הוא חייב א

א. עקב סקרה

ב. עקב מפי השמועה

פ"ק הוואו - הנושא נמצא ק"ס 22-20, 24-26.

עקב מונחה

הוא מאכסא אהעיד אן מסקנה.

מסקנהו נשרה כהויב כאשר הן אונסאור אקאלא נח הוויג

אבי השעי קמחוקה.

עם קצת

1. חוור קצת מוחתה חתוקשג טנת ם 20- מלשג כסוייה אטויתוג היגוכ.
  2. איוג קצת מוחתה - תאלחויף אקדוג דתקורה הושיג.
  - מנישיט אט חוור קצד , ניגן אנהססג קב דתקורה הושיג.
  3. איוג קצד מוחתה - היגל כסוייה אב קצד ,
  - הג אג כסוייה משזינגר זקד כן שהגו נגדה עי מוחתה.
  4. אביהיגל יש שיקול אט אקדג , אדמוגה , אקדג/אקדומג אקדג .
- אשזג !
- אנהווג אט נקד ולהסדיר אביהיגל איוג נהנו היגך אנוג קצד .

20 ם

קאונצוגי מנישיט אט אנוג קצד מוחתה

- אפי ם 20 אבקודג , אנוג קצד יגלה ארתיגס אנושיג דתנופיג קו :
- * מלשג .
  - * מתקד .
  - * אנומג .
  - * יקדג מתקדוג .

אנוג קצד גל חסוג (תכסוג) אקדג חסוג

גדיה כסוייה אטויתוג היגוכ אט היג אצוג דתגלויג .
 (אנוגה גל חסוג - אנוג גל עזג שנה) .
 מתק אט גרשומג אנוג שגט עומקוס קנדג אגד אקדג , איוג דקדוג
 טוג אקדג וטוג כ גמג "קדג מפ השמגה" .
 כנוג , דקדוג שגט חווג ארסוג - דקדוג דק אקדג אטויתוג .
 גל אנוג אטויתוג .

כנוג , אשזג שטקודר קענוג חוור קצד שגט חו ניגן אנוג דתקורה
 נקדג , כנוג דג אבקודג .
 דתקורה והג נכסוג יקדג/אקדג דתקודג - אקדג - מפ השמגה .

מיהו העד החותמה :

1. מתוך שם מתבואח קרא נקרא ישיו שיהיה משל מינחוס.

2. זמקצווח קרא אין כישיו- החותמה ובסך אהניא :

יקצ, נסיון, מתקניז וט

אין דושה א הכשרה מתבואח קנכרה, אסיגיש התקלו אור קצ

אנשים שקלו יקצ אנה התסוח קבשניא.

- וסכרות התסכיא מקדור א - אפתג הכשרה של זשג קבוח

- הפסיקה מקדור א - מם שניא.

השפס ויקון קסע קול :

אמי אנטא יש השקש נכקיש התקיש א צנחא.

השפס קן פורג כסע אמו :

יט/ אהיה אמוחה יש נסיון א שיה סחה אס אכוחו

צומקוס השניא נכקיש.

זע דעמען

תורה איסיון ערד אקור :

רעם הייער ישנאל קעה נ מדי -

הניש עראר כעק פסד של התמוני עסקת קשואה

האפ הייס אסיון אפי מסמכים שמפסו במשרדו של מר מילר שישמש

כמגבל אקרה ונסאר במהלך הקורה "פוסט רמזיה" - נפלעז עס יב של גינקור

מילר ורד אפי - אלה מהמסמכים שמפסו נט קבצים דמילר,

אסוייס ערד אקור א

אסוייס במסיון של מסמכים שהונכו אקור משפט.

אל האיר הנכרפה אשט ערד שש שדקס ארעד א הגרעה אפיה :

אסיון ערד אקור אל חא אל מסמכים שמפסו בתיבוס אצל אקור

המסקנה הקורה משכרה, קונצ גיבוס דמשכד -

מפסו כונק מתשויבוס + מסמכים.

בתיבוס נעשה קניחור ערד שסען שהמסמכים אסוייס.

המשכרה הניש דקשה אקיהעל, מילר וקור ציני דקדוקים הוואה ושלח

מסמך שכולל כשיח של מסמכים של אצמא הוס אסוייס.

בתיבוס השולש - דרה אר אצמא מילר אענין התיסיון,

אך ויקא האיסן עקרוני אר האפשרת שחול אסיון אל מסמכים שהונכו

אקור משפט.

בעהמש הנתוני - סענה הנתנים בתמוני -

ש(ה)החין בין תיבוס במשע ערד אפי תיבוס במשרד האקור.

יק דתיבוס של המשכד העוד - אל אסיון ערד אקור.

אשט ערד הנכרפה אהאיר ומאכה קצמא מילר אפיה :

התיסיון אינו אטוורנפי אלא מפותי ודקק במסמך.

בתיבוס הנתוני - מקמים עקרוני עמז מילר נניס אלא

מאשנ ע 48 אסקודרה מורה - כי מקורי בתיסיון הוואש אל מסמכים

המבניס אצל ערד אפי אאויסל אחול אל מסמכים שמפסו אצל האקור.

* האשר אטיסיון אל מסמכים שהונכו אקור משפט :

אפסקני מקורי דתיסיון מקיף ומחולל שטינו מוקא מקמים זיאוורפיג

(משכד ערד אקור אקור).

האור אסמטת המשלכה - אביון אט התמשל :
 השפעת הקצה - נש שחשכו יטו ארש קמפצ'א , כן הנו יטו
 ארש התמשל ונא מהמשל שאז עקבו מילוח חיוש זה גופשו התלמח
 מיץ .
 בעליון -

המקום הנוצץ כי בעקב ארמזה שהצעה עק עכשו , הנו מסניחה
 אכר שחיון עק אקוח יטו אוח עקוניה גז אר מסמכיו כנמ צמיו
 אקל הולח ואין הוטו מיקל בהתכנסותו ל- ק' אוחיו של העק
 * ק-2 מסמכיו העק אר אבסכמה
 בעליון -

השפעת הייש - נש שחוקיימה הצקה תהויה אסוג אט חולח הויסין
 אר מסמכיו אפי תסתח קאויגרב" כן גז אקויימה הצקה אהמין
 בין צורת א תהויה שנה .

כאומר הויסין אר קחקה שורה א שורה כזה מפבל ,
 אסון , צ'א אר קמיו אר ווינכי אחר .
 והמקום ביקשה :

שקעהש יתקע נהא בדיקה כי :
 נהו ארש אר א מסמך - "הצקה ארד"

התחלה :

מזמנא אר זכור הוישו המשלכה .

השפעת הייש - מתיגמ אקוקה כי שפאחר הדישוש התקל כינס
 "מה איתון סדס (מקרי ווישוש) - איתון טס ב שרקע -

טור קיפיש יוצא צו איוש במשל אלו אר אט מסרות חיוש
 משלו שיקעו האין אט יפל צפראיוו של אר ארד ארד
 ע צפא (ב) אפתובה

היתון גז הורה אמר אקק משוי א חיושו , רק מה שאווי .
 הנהש מתיגמ ארש שפא הטיח

אכן שהקדיעה שהמסין א הו א גז אר מסמכיו שמשא אקל האק
 יטו ארש : שבוש מלכיו , אער איוסין אט איווי .
 בעמש - מסמך שהמשל מתקיי .

והצניח ארבעה המדינות לקבוע נתיב.
בהתאם מצוין את ההסדר שנקבע בין המשלוח לבין אשר ע"ד
קאשר חיפוש, כאשר מתקבע חיפוש אצל ע"ד המשלוח, מניח
בזמן המשלוח יחד עם זמן של אשר ע"ד + ע"ד שאנציו מקצות
את החיפוש.

החיפוש מקורקע ע"ד זמן באשכח, מסמכים שישל שנתן לקבוע חיסיון
מגמית למעטפה ונתקאים קנסות בחיוב. ע"ד שמיש קשה,
בהתאם מברר.

* ע"ד גם אצלו לוגי חיפוש סקיד שוחב אצל ע"ד.

* בהתאם מתייחס לסינייה של טאונט סוג

* הכול נעתיק בפסקה לפי- "האופן לחיסיון אצלו הריזיה"
מי שסוף שמיש שהמטק גסוי, צניח להבין האשר אצלו ולא
מספיק אחר שמקור בהחלטות בין ע"ד- לקוח.

* השפכת סוקרת את המשפט האמריקאי:
ש, בהתאם יטל לקבוע קצתו טול באמצעות מוחתה שהאמתי
טול האמצעות צור בקצרה.

* השכח :

- מקומן של אענרס חיסיון על פי חוק. אהתקרה בהתאם
- לפי החוק- דטל אל מוסמכר/הקציר אונמיס אתרים.
- בהתאם צניח לקבוע את כל המסמכים.
- הצדדים יקבצו קניה את המסמכים, והיחט יקחו בק את
- המסמכים שמתאוקה ..
- קהסכמה הצדדים, קיהטל יטל אמח מוחתה שיקח את
- המסמכים ויכריע.
- וקרה את אצרה המדין שהקצה ט הצוות שלה יקבוק את המסמכים.

אסיכח :

מסמכים שנתקלו אצל הלקוח - גם אליהם אל חיסיון ע"ד לקוח!

חוקי קצת מוחתה

אור קצת מוחתה היא ראיה ככל הראוי.
בהיקף בודק את המסקן שיגן זה.

ארבי הנסיון של המוחתה (אוי רשיון - קצת מוחתיוג):
הספרות - 3 שנים.
הפסיקה - 5 שנים.

(אוי מהעקבות יש קנינה של רשיון ואוי קורשיס רק יקצ ונסיון).

חמש: "צננו והשטוח ככה יצ"
ההשכלה של המוחתה יבנה אפיון ניסיון בקנפולוגיה אינן צניך במאור.

- המסרה של אור קצת מוחתה:
1. אהוכיג את אמיגור היתוכן הכחא קה
  2. מהונה החאויף אעדה קתקורה ראשיג

המשויס אקלא "קצת מוחתה" - אמינוג השיטה המזעזג ומהימנה
הקדקה המזעזג הספניפיר
לומר צניך:
- אמינוג השיטה.
- ומהימנה הקדקה.

ה' ק"ש :

ה'ק"ש מוקדמג אל מנשך השיני' א"ל :
הש"ה היא שאלה השת'.

הקציה הנשכה :

א. אם הנו"ף מנקה, נשמה - אלו. במצד קו"ף.

ב. אם הנשמה א"ל הי"ם חתקה - היא נשמה.

במקרה זה - (כ"ס) נ"ח חו"ד מוצקה שהשיני', ע"פ סימני הנשכה
מאזיני' אשינו' של הנשמה.

בא"ס קמני' חו"ד קמ"ב קמני' :

א. אם השיכה המשמה.

ב. ולמחרת הוא הק"ב מסכים אה"ק"ז ע"כ (ע"ב מומתה)

שנשמי' יש צורך אה"ב"א אל הק"ב מומתה אה"ק"ז ויש נשמי' איו"ן צורך.

ע"כ אלו חמדי ית מקי :

ביה"ט מאשר בהשגה בלוויס אן סמך ראייה חקשה יאסיג אלויה
הקופה, DNA.

אורה נסעה חמונה והסתייג קיזר, קלוויס, 3 פעמים ע"י הנאשם
הקליטה אימאט צירוחה אנהקוס סמור, העצה משטרה, טרת קלימור
ואוותר יותר אנהו קלימור ע"י ~~ה~~ הנאשם (נכסה אהריון), עקרה הפלה.
כפתיים אמור מטן, נעצור, הוקא אנהורה הנאשם קענין אמור
ונתורה ממנו קלימור חוק, מי שקזק אמר הדעיומה ציהרה לדי היתקה
של האונס, וקלימה צרות!
הנע"ט - השפס אשין:

נמא אנהו מואל אנהיומנה של קיקת DNA בשל ההסתברות

הקורה אנהאמה, שט מקורה בקופן גנסי המיוזק אלו או סנדס.
עקרה אלא הורשע סקז רק אן סמך קיקת DNA אלא בהסתמן
אן קיקת ניסבות.
היועה הנהר אדסס הולעה אן ממנא יחיד של DNA (כי שמשנה
קטעיה אנהקז).

התקרה והי - היו גז ראייה ניסבות :

- מסרה אטור אלו (אנה קלימה אנהור אנהי וקה"ט מסנא ע"פ צ"פ)
- נמול
- שיק משור אטור
- לקוח ממורחור
- מרצס אקס

אנאש היה גישה אמרצס אקס ונהא די שנו הוסרק.

קה"ט מנין -

אור הוסקרות ססססס - הקדיקה של הדינא.

בתיני מקורה קשימור א מול מילטורז ודי אנהיומא הנאשם אנהשה
הנאשם.

קיקת דינא קהסתברות ססססס - קרה - ראו שיהיה כ- ט.א.
הנהקז הוסר סקיר יהיה נמא אנהשע רק אן סמך ראייה צו.

המתווה - מקרא אה באדם של הוונחה

הוונחיות של מספרה ומרשיע.

העיון - השכל און :

אסור שער קיעים יהיו נעליים קפני אידוש מקצ

וקלד שונחה מהוונחה.

אוקר הוונחה - הא א הגיעה אה הוונחה קמקצ זכ.

אהל מקום שקו כטרו קיעים במחם מסויים -

אה קרל הגיעה אהוונחה.

האם הונח שיעה השוואה סימני אים הניע אהיה

#

ווקאל מיקור ?

קמקרה זכ - כ!

האם הונח קמיה מספרה שהפאלייר הנקון באווי סימני

#

אופייניג באיזוה ווונחה הנוה א-4 נצוונדיים שהופצו ?

אה!

מאר ווונחיה הייה צוים אהצני אה כה הנתיים של אהמך

זה לא הסורה אה מסונתה כדי שיעהים יגיש מהם !

או שהוונחיה אה חוץ אהר או שיה אהיוקצ אהסדר.

המסקנה :

הגיעה אה ^{הקאה} ~~ההנה~~ ראיה מספרה !

קיעים קמה אה חוץ הנקצ (הגיעה אה יואה אההו חוץ אה סמיה).

הנקצ :

ממך הסברה אולה כי נדרש ווונחיה קצוניה וניסון אה חוץ

כדי אהקצ אהיה ציוק שיהן אהמך אהיה קמסכ אהלי.

אין אההלא שהסברה מקצה א ניסון א - 3 שנה

ווונחיה האה - אין מספר יקצ.

כן הונח - מיהם -

צוהאיה יקצ אהר , מקרא אה ההסדר של הוונחיה

הקד השני אה אוק א הוונחיה א של הוונחיה .

סמכות ביה"ש:

המסקנה של הוועדה לא באור במקום תקיף ביה"ש.
וסתם המסקנות נענה לביה"ש באז. (פס"ד ברצה נ מ"ז)
ביה"ש בוסק לפי העודדור בענין + עוקד מומחה.
(מי שמעלה מסקנה בקצרו - זוהי ע"ד סכנה" ויש להתקד!)

כתיבת ע"ד מומחה:

ע"ד מומחה נכתב ב כפוף אשקוליס של:
* מהימנה אישית.
* אמינות מתבצעת.
ביה"ש רשאי לתקן או תווך האוטורי / לחומה / לתקן חוקים.
נתן ביה"ש מענה או אייב אמתקל ארצור.

הכרעה בין ע"ד מומחה:

ביה"ש מכריח בין ע"ד מומחה שנים (הנחה ושל בהקדמה)
נשקף מצויף ע"ד שניה.
ביה"ש מכריח ע"ד: (פס"ד אשקוליס מ"ז)
1. ניסיון ח"פ.
2. יוצר משפטי.
3. שכל ישר.

ע"ד

משקל חומר בע"ד:

* ככל שחומר נמצא להיות יותר מצויף ומפוכח,
כך ביה"ש יראה בה כחטייה רבנה ונכדד משקל.
* נכ שהמומחה ישר או ביה"ש בלאי כן נחט נקט.
כואל בהימסור אומר נדדד שכתד, בע"ד כח בחו"ד,
כך אורה משקל של חומר בע"ד נקד.